

ਅਦਭੁੱਤ

ਪਿਆ

ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ
ਭਵਿੱਖਭਾਣੀ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਆਤਮਾ

ਅਦਭੁੱਤ ਪਿਆਰ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਗਾਈਡ

ਨਕਲ ਅਧਿਕਾਰ: ਰੈਵੇਲੇਸ਼ਨ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ

ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ

ਇਸਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੋਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀ ਡੀ ਐਫ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਆਊਟ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਹਰੇਕ
ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

www.RevelationPublications.com
PublisherForGod@gmail.com

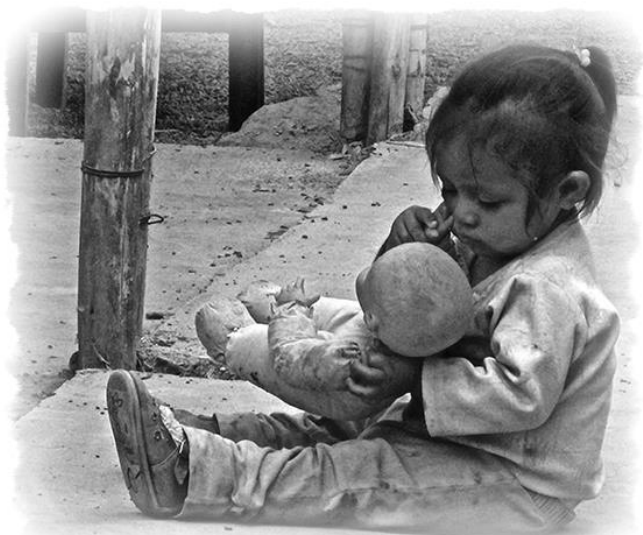
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੰਕਲਨ ਮਰਲਿਨ ਬੀਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਹਾਰਨਾਂ-
ਲਾਰਸ ਜਸਟੀਨੇਨ ਟੀਕਾ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ
ਸਹਿਤ ਈ. ਜੀ ਦੀ ਅਦਭੁੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

ਬਾਹਰੀ ਚਿੱਤਰ - (C) Bigstockphoto.com

ਅੰਦਰੂਨੀ ਚਿੱਤਰ-ਮਰਲਿਨ ਬੀਅਰਮੈਨ

ISBN 978-1-934924-14-

ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਬਾਈਬਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਓ.ਵੀ ਵਰਸਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਕਿ
ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤੇ
ਗਏ ਹਨ।

ਪਾਠ 1

ਪਿਆਰ ਕੀ ਹੈ?

(1) ਪਿਆਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਤੌਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?

ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:16)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀ ਹੈ? “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ।” ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।” ਜੀ ਹਾਂ “ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ।” ਇਹ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਦਯਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ

ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਅਣਦਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਜੇ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

(2) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਧੜਕਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਧੜਕੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧੜਕੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਧੜਕਦਾ ਹੈ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:18)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਆਪ ਕਦੇ ਵੀ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 4:24) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅਨੰਦਮਈ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਚਾਨਣ” ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:5) ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ-ਪਵਿੱਤਰ, ਅਤੇ ਸਰਵ-ਗਿਆਨੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿਲਾਸੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਡਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ

ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੰਗਾ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਰ ਭਰੇਸੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਫਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 5:7)।

(3) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਯਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਦੇ ਤੱਕ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ?

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, - ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ, ਏਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਯਾ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:3)

ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ; ਪਿਆਰ ਅਤੀਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਯੋਗਤਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਰਲਸ ਵੈਸਲੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ: “ਸਾਰੀ ਸਦੀਪਕਤਾ ਸਾਬਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ਹੈ।”

(4) ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਚੇਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਠਿਆਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

**ਆਓ, ਅਸੀਂ ਸਲਾਹ ਕਰੀਏ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ,
ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕਿਰਮਚ ਜੇਹੇ ਹੋਣ, ਓਹ ਬਰਫ
ਜੇਹੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਮਜੀਠ ਜੇਹੇ ਲਾਲ
ਹੋਣ, ਓਹ ਉੱਨ ਜੇਹੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। (ਯਸਾਯਾਹ 1:18)**

ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦੀ
ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਹੀ
ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁੱਖ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨੇ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ, ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਅਤੇ
ਡਿੰਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਅਜਿਹੀ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ
ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਜਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ
ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ
ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ
ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਦੇ
ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਆਰਥ
ਅਤੇ ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੋ
ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਪਿਆਰ
ਦਾ ਹੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ
ਚਾਲਾਕੀ ਭਰੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ
ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ
ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਪਾਪ ਦੀ
ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ
ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਸਿਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ
ਆਇਤ.9) ਆਪਣੇ ਇਸੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਨੇ ਇਸ ਅਦਭੁੱਤ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ
(ਯੂਹੰਨਾ 3:16)।

(5) ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਤੱਥ ਕੀ ਹੈ?

ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਿਹਚਾ, ਆਸ਼ਾ, ਪ੍ਰੇਮ, ਏਹ ਤਿੰਨੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਏਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਹੈ। (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:13)

ਜਦੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:7, 8, 16)। ਜੀਵਨ ਹਿੱਸੇ ਵੱਜੋਂ ਪਿਆਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਜਿਆਦਾ ਜੈਤੂ, ਜਿਆਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:31)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 22:37-40) ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੋਣਾ ਮਸੀਹਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰਖ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਉਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਹੈ "ਜੋ ਭਲਿਆਈ ਕਰਦਾ ਫਰਿਆ" (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:38)। ਇਸ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਜਰੂਰਤਮੰਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਸਵੈ-ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ।

ਪਿਆਰ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਜ਼ਰੀਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸਕ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਉਹ ਨਰੀਖਣ ਹੈ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਸਿਰਫ ਸਿਰਫ ਬਾਹਰੀ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੋਕ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 17:21, 23)। ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ, ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਪਰ ਜਰੂਰਤਮੰਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਛੂਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਆਰ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜ਼ਰੀਆ ਹੈ (6 ਬੀ ਸੀ 785-786)

(6) ਇਹ ਆਇਤ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀ ਹੈ?

*ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਉਤੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਪਾ ਲਓ
ਜਿਹੜਾ ਸੰਪੂਰਨਤਾਈ ਦਾ ਬੰਧ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:14)*

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਫ਼ਰਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਭਾਈਚਾਰਕ ਦਿਆਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਮਸੀਹ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇਵਿਅਕਤੀਤਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੀ ਜਾਣਗੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਅਦਭੁੱਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਜੀਵਨ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਿਆਰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(7) ਭਾਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ?

*ਪ੍ਰੇਮ ਕਦੇ ਟਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਹੋਣ
ਓਹ ਮੁੱਕ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਬੋਲੀਆਂ ਹੋਣ ਓਹ ਜਾਂਦੀਆਂ*

ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਲਮ ਹੋਵੇ ਉਹ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ।
(1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:8)

ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਫੁੱਲ ਜਾਂ ਪੱਤੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 1:11; 1 ਪਤਰਸ 1:24)। ਜਦੋਂ ਫੁੱਲ ਧੁੱਪ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਠੰਢੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਠੰਢਕ ਇਸਨੂੰ ਸੁਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪੈਦੇ ਨਾਲੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਿਆਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਸਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ, ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਹਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਬਖੇਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਸਦੀਪਕ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜਬੂਰ 119:160; ਮੱਤੀ 5:17, 18; ਲੂਕਾ 16:17)।

ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(8) ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ?

ਧਰਮ ਤੇ ਨਿਆਉਂ ਤੇਰੀ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਨ,
ਦਯਾ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ।
(ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 89:14)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਝਲਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਉਸਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਯਾ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਜਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। “ਦਯਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਆਪੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਈਆਂ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਹੈ।” (ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 85:10)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਰਾ ਧਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾਈ ਨਾਲ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਯਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਇਆ।

(9) ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਪਿਆਰ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਵਚਨ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਦਾ ਹੈ?

ਪਿਆਰ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਰੋਮੀਆਂ 13:10)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਨਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਦੋ ਮਹਾਨ ਸਿਧਾਂਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

“ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਰੋਮੀਆਂ 13:10। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾ ਚਰਿੱਤਰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਸਚਿਆਈ ਹੈ; ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਜਬੂਰ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸਤ ਹੈ” “ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ।” ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 119:142, 172 । ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਸੋ ਸ਼ਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਜਥਾਰਥ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 7:12 । ਅਜਿਹੀ ਬਿਵਸਥਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹੀ ਹੀ ਮਜਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਵਚਨ ਉਸ ਅਦਭੁੱਤ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ?

ਏਦੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਦੇਵੇ, (ਯੂਹੰਨਾ 15:13)

ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਆਗਾਪਾਓ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਦੋਲਤ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ “ਪਿਆਰ” ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ “ਪਿਆਰ” ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਗਾਪੇ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਉਂਦਾ। ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸ

ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ:
ਅਗਾਪਨ, ਫਿਲੇਇਨ ਅਤੇ ਏਰਾਨ।

ਫਿਲੇਇਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਤੇ
ਆਧਾਰਿਤ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ
ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਏਰਾਨ ਕਾਮੁਕ, ਜੋਸ਼ ਭਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜੋ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਰੀਰਕ ਤੱਥਾਂ ਤੇ
ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਖਾਸ
ਮੋਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਏਰਾਨ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਗਾਪਨ,
ਫਿਲੇਇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦਾ
ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦਰ ਅਤੇ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ
ਮਨ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ
ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਫਿਲੇਇਨ ਸਾਡੇ ਤੋਂ
ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ
ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਾਪਨ ਨਿਰ ਸੁਆਰਥ ਹੈ,
ਜਦਕਿ ਏਰਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਆਰਥੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ
ਵਾਰ ਫਿਲੇਇਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਆਰਥੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਗਾਪੇ ਨਾਂਵ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ
ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਅਗਾਪੇ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚੇ
ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਬਲੀਦਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 15:13)। ਇਸ ਵਿੱਚ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਦਰ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀ

ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਜਦੋਂ ਸੁਭਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਭੇਤ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਵੈ-ਬਲੀਦਾਨੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸਦੀ ਰੁਚੀ ਜਾਗਦੀ ਹੈ?

ਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭਈ ਓਹ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਓਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੋ ਸੁਰਗੋਂ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਦੂਤ ਵੱਡੀ ਚਾਹ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ! (1 ਪਤਰਸ 1:12)।

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਕੀਤਾ- ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ” – “ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜੀ ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ” – “ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ”

ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਨਮੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਸੰਸਾਰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਲਈ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਅਦਭੁੱਤ ਉਦੇਸ਼, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਭੇਤ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ “ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਵਰਗਦੂਤ

ਰੱਖਦੇ ਹਨ” ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੀਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣਗੇ। ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਚਮਕਣ ਵਾਲੀ ਮਹਿਮਾ ਸਵੈ-ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਲ ਕੋਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

(12) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਅਰਥਾਤ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਨੂੰ ਪੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਜਲ ਪੀਏਗਾ ਸੋ ਸਦੀਪਕਾਲ ਤੀਕੁ ਕਦੇ ਤਿਹਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਅਨੰਤ ਜੀਉਣ ਤੀਕੁਰ ਉੱਛਲਦਾ ਰਹੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 4:14)

“ਦਿਓ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ” (ਲੂਕਾ 6:38); ਤੂੰ ਬਾਗ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਤਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦਾ ਇੱਕ ਖੂਹ, ਅਤੇ ਲਬਾਨੇਨ ਤੋਂ ਵਗਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਦੀਆਂ ਹੈਂ।

(ਸਰੇਸ਼ਟ ਗੀਤ 4:15)। ਜੇ ਦਿਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਾਲਾ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹਰੇਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਇਸਦੀ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, “ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਜਰੂਰਤ ਹੈ” ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ” ਰੋਮੀਆਂ 5:9, 10 । ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:20 ।

ਯਿਸੂ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾਂ ਮਾਪੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਹਰ ਉਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਦਿਲ ਇਸਦੇ ਵਾਸ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਓ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:18), ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭਾਇਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ “ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਾਸ ਕਰੇ”, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਰਚੇ ਗਏ ਹੋ।”

(13) ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬਦਲਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੀਏ?

ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਏਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੋਈ ਓਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ। (ਯੂਹੰਨਾ 17:26)

ਵਾਹ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਕਿੰਨੀ ਬਿਹਤਰ ਮੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਪਰ ਜਿਸੁ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਜੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ, ਨਿਰਾਦਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਸੀ। ਜੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਆਪ ਕਿਹਾ, “ਪਿਤਾ ਆਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਚੌੜਾਈ, ਉੱਚਿਆਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਿਆਰ ਸਾਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੈ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਮਿਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਲ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਮੁੱਢ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਵਹਿਣ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਿਆਰ, ਮਸੀਹ ਤੇ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋ ਕੇ ਧੰਨਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਨਿਰਬਲਤਾ, ਘਮੰਡ, ਵਿਅਰਥਪੁਣੇ, ਅਤੇ ਸੁਆਰਥ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਆਜਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(14) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਆਸ ਸ਼ਰਮਿੰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਾਡਿਆਂ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 5:5)

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੋਤਿਆਂ ਨਾਲ ਰਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੋਤੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜੋ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਾਹ! ਇਸ ਸੰਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਗਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸਚਿਆਈ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ “ਜੋ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਕਪਟ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡਾ ਹਿੱਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਇੱਕਲੇਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੌਹਫਾ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਮਨ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਹੈ, ਸਭ ਭਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ
ਮਿਲਦੀ? ਕੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਸੂਰਜ ਵਿਅਰਥ ਦੀ
ਚਮਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀ
ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਘੱਟ ਹਨ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ
ਅਜਿਹੇ ਦਿਲ ਹਨ ਜੋ ਛੂਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੇ
ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ
ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪਾਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਕੀ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ
ਸਾਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ
ਦਿੱਤੀ ਹੈ?

ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਡੀਕ
ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ
ਆਤਮਾ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਵਹਾਇਆ ਜਾਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਜਗਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਬਣ ਸਕੀਏ।

**ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ
ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਸਦੀਪਕ ਹੈ।**

ਘੇਰਾ ਲਗਾਉ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

**ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੋਣ
ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਿਸ
ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ
ਹੈ।**

ਘੇਰਾ ਲਗਾਉ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ
ਮਸੀਹੀ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਾ
ਭਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕ
ਦੇਵਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ
ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਉ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਅਤੇ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਮੈਂ
ਇਹ ਚੈਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪਿਆਰ
ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹਿਤ
ਕਰਾਂਗਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਉ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ
ਧਰਮ, ਨਿਆਂ, ਦਯਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ
ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ
ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਵੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ
ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ
ਹੋਵੇਗਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਉ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਕਿ
ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪਾਵੇ। ਇਹ ਮੇਰੀ
ਦਿਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ
ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਉ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਾਠ 2

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਇਆ ਹੈ

(1) ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਥੇ ਅਸੀਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਉਪਹਾਰ ਯਿਸੂ
ਮਸੀਹ ਹੈ?

ਹਰੇਕ ਚੰਗਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰਨ ਦਾਤ ਉਤਾਰਾਂ ਤੋਂ
ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹ
ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬਦਲ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ
ਜਿਹੜਾ ਘੁੰਮਣ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:17)

ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਅਨੰਤ
ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਧਿਕਤਾ
ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਾਤ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਅਸੀਸ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ
ਰੋਜ਼ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਵਹਾਅ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਫੁੱਲ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਰੰਗਾਂ ਅਤੇ
ਇਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ, ਉਸ ਇਕ ਉਪਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ
ਅਨੰਦ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਉਸ
ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਤਾਰਾ ਨਹੀਂ
ਜਿਹੜਾ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ
ਬਣਾਇਆ। ਮੀਂਹ ਦੀ ਹਰ ਬੂੰਦ ਜੋ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੀ
ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਕਿਰਨ
ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ
ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਲੀਬ
ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ
ਵਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

**(2) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ
ਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?**

**“ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਦਯਾ ਦਾ ਧਨੀ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਉਸ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ
ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4)**

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਆਲੂ ਹੀ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ
ਦਇਆ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ
ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
(ਤੀਤੁਸ 3: 5; 1 ਪਤਰਸ 1: 3)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦਇਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ;
ਇਹ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਖੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ
"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਸੀ" (ਰੋਮ 5: 8 ਦੇਖੋ), ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ
ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ
ਉਹ ਪਿਆਰ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ
ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)। ਪਿਆਰ ਉਸ ਦੇ
ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4: 8),
ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ
ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ
ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਉਸਦਾ
ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਕੇਵਲ ਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੀ।

**(3) ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮਹਾਨ ਸੁਆਮੀ ਕਲਾਕਾਰ
ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ
ਕਿੱਥੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?**

***ਅਕਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ
ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਉਸ ਦੀ ਦਸਤਕਾਰੀ ਵਿਖਾਲਦਾ
ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:1)***

ਕਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੰਦਰਤਾ
ਨਾਲ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ
ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀਆਂ
ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਕਾਸ਼ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ
ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ

ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ
ਪਿਆਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਤਹ ਇਕ
ਏਕਾਧਾਰੀ ਮੈਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੁਰਾਣੇ
ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ
ਚਮਕਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪਜਾ। ਵਾਦੀਆਂ, ਸੁੰਦਰ
ਝੀਲਾਂ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਸਮੁੰਦਰ ਹਨ।
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤ੍ਰੇਹ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਨੂੰ ਪਿਆਸੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ
ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਹਵਾਵਾਂ, ਜੋ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸੁੱਧ
ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਕਰਕੇ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ,
ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ
ਲਈ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ
ਦੇ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਤਪਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ
ਜ਼ਰੀਏ ਬਨਸਪਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਸਾਂ ਵੱਲ
ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਨਵੀਂ ਸਵੇਰ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ
ਚਮਕ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ
ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਜਗਾਉਣ ਦਿਓ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ
ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ
ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭੇਸ
ਵਿਚ ਅਸੀਸਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਡਿੱਗਦੇ ਮਨੁੱਖ
ਦੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਦੋਂ
ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫ਼ਾਇਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ
ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ
ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਰੀਜ਼ ਉਦਯੋਗ, ਲਗਨ
ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

**(4) ਬਹੁਤ ਵਿਚੇ ਪੰਜ ਲਾਭ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ
ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ**

ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਆਖ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਕਾਰ ਨਾ ਵਿਸਾਰ! ਉਹ ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਖਿਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਤੈਨੂੰ ਨਰੋਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਟੇਢੇ ਤੋਂ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਤੇ ਰਹਮ ਦਾ ਮੁਕਟ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਰਜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਕਾਬ ਵਾਂਗੂ ਆਪਣੀ ਜੁਆਨੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 103:2-5)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚੈਨਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਜੀਵਣ ਪ੍ਰਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੋਂਦ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁੱਖਾਂ ਲਈ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨੀਵੀਂ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਦਾਤ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੇ ਰਿਣੀ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਣੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੀਂਦੇ ਹਾਂ, ਕੱਪੜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਨਦੇ ਹਾਂ, ਹਵਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਹਵਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਕ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਉਹ ਤੱਤ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਅਜੀਬ ਚਮਕ, ਚਮਕਦਾਰ ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ

ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਅਨਮੋਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਮੀਰਾਂ ਵਿਚ, ਉੱਚੇ ਦਰੱਖਤ, ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਪੌਦੇ, ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਅਨਾਜ, ਨੀਲਾ ਅਸਮਾਨ, ਹਰੀ ਧਰਤੀ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਨਵੇਂ ਮੌਸਮਾਂ, ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੋਕਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ। “ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਰਸਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ।”

(5) ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਪੰਜ ਖਾਸ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭੇਜਿਆ?

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਭਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਓਸ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੰਧੂਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟਣ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂ, ਤੇ ਕੁਚਲਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵਾਂ, (ਲੂਕਾ 4:18)

ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਉਹ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗਿਆ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਤਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਸਨ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਸਹ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਕਾਰਜ

ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ, ਦਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਲਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਲੋਕ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਗਏ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਹ ਰਾਹ, ਸੱਚ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ। ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਬੋਲਿਆ ਉਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਚੇਤੰਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਧਕ ਬਣਾਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ; ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ।

(6) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੀ ਆਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ?

ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇਰੀ ਵੱਲ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ (145:15-16)

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ” ਹਰੇਕ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਬੰਨ ਉੱਤੇ, ਝਰਦੇ ਘਾਹ ਦੇ ਹਰੇਕ ਤਾਰ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਪੰਛੀ ਆਪਣੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਹਵਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਰੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿਚ ਨਾਜ਼ੁਕ ਰੰਗੇ ਫੁੱਲ, ਜੰਗਲ ਦੇ ਉੱਚੇ ਦਰੱਖਤ ਜੀਵਤ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਰਮ, ਪਿਤਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ।

ਮੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਵੀ, ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਾਹਤ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਦੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਖੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਬੱਚੇ ਰੋਟੀ ਲਈ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(7) ਉਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਕੇ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ?

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਭਲਕ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ

**ਕਿਉਂ ਜੇ ਭਲਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇਗਾ।
ਅੱਜ ਦੇ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਦਾ ਦੁੱਖ ਬਥੇਰਾ ਹੈ। (ਮੱਤੀ
6:33-34)**

ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਕਸਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਅਤੇ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੱਲ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਕੱਲ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਚੈਕਸ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਬੇਵਕੂਫੀਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, "ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ!" ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਜਿਥੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਿਰਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਪੰਜ, ਜਾਂ ਦਸ, ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਸਾਡਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਹੈ।

(8) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਵੇਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ?

‘ਏਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਦਯਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁੱਕੇ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਦਾ ਰਹਮ ਅਟੁੱਟ ਜੋ ਹੈ। ਓਹ ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਹਨ, ਤੇਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵੱਡੀ ਹੈ।’ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ 3:22-23)

ਕੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਕਸਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਹਰੇਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਦਾਤ ਉੱਪਰੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।”

ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਹ ਜੋ ਸਿਹਤਮਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਰਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਦੀ ਕੋਈ ਬਲਿਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਬਿਮਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲ ਇੱਛਾ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਸਲੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਕੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਕਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਸਿਹਤ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦਾ ਅਨੰਦ

ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਨਮੇਲ ਵਰਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਦਸ ਕੋੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੇਵਲ ਇਕ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਕਲਪਈ ਨੌਂ ਵਰਗੇ ਨਾ ਬਣੀਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਇਆ ਦੁਆਰਾ ਅਛੂਤ ਸਨ। {ਬੇਕੇ, 1 ਜਨਵਰੀ, 1888}

(9) ਪੈਲੁਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ?

'ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਨਾ ਮੌਤ, ਨਾ ਜੀਵਨ, ਨਾ ਦੂਤ, ਨਾ ਹਕੂਮਤਾਂ, ਨਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾ ਉਚਿਆਈ, ਨਾ ਡੂੰਘਿਆਈ, ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਓਸ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਸੱਕੇਗੀ।।' (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:38-39)

ਜੀਉਂਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਫੜ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ; ਉਹ ਪਿਆਰ ਇਕ ਗੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੁਲੇਖੇ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। " 'ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਬੁਰਜ ਹੈ, ਧਰਮੀ ਭੱਜ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।" ਕਹਾਉਤਾਂ 18:10।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਮਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਦਸਵੰਧ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੈਖੀਤਾ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰੇਮਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਛਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਅੰਤਮ ਤੇਹਫ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹੜਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

'ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਭੀ ਸਰਫ਼ਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਨਾ ਬਖਸ਼ੇਗਾ? ' (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:32)

ਮਸੀਹ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ " 'ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਭੀ ਸਰਫ਼ਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਨਾ ਬਖਸ਼ੇਗਾ? ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:32। ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " 'ਸੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਕ ਆਪਣੇ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇਵੇਗਾ ! 'ਲੂਕਾ 11:13। " 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਮੈਥੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹੋ ਕਰਾਂਗਾ" ਯੂਹੰਨਾ 14:14, 16:24.

(11) ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨਮਾਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ?

‘ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸਦਾਈਏ! ਅਤੇ ਏਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:1)

ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਜਿਹੜੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਕੁਰਬਾਨੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਤਮ ਧਾਰਨਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸੂਲ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦੀ ਉਚਾਈ, ਡੂੰਘਾਈ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ; ਅਤੇ, ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ, ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। “ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸਦਾਈਏ!” 1 ਯੂਹੰਨਾ 3: 1।

ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਹੈ! ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਆਦਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਥੇ, ਮਸੀਹ

ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ" ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਇਕ ਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਬੱਚੇ! ਅਨਮੋਲ ਵਾਅਦਾ! ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਧਿਆਨ ਲਈ ਵਿਸਾ! ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਜਿਹੜਾ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ! ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਲੀਬ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉੱਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦਿਆਲਤਾ, ਕੇਮਲਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਬੂਤ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਨਰਮ ਤਰਸ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦੇ ਹਾਂ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਬੱਚੇ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਅਸੀਸਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ!

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮੇਰੀ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਕਦਰ ਹੋ
ਗਈ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਾਨੂੰ
ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਦੇ
ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਮੈਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਂਡਾ
ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ
ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤਕ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ
ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅਭਿੱਜ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ
ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਚਾਨਕ
ਰਹਿਮ, ਰਹਿਮਤ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ
ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ
ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਢੰਗ
ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ
ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ
ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਸਕਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਾਠ 3

ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ
ਪਿਆਰ

(1) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ
ਭਾਵਨਾ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੀ ਕਹਿ
ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ
ਜੋ ਫੇਰ ਮੁੜ ਕੇ ਡਰੇ ਸਗੋਂ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ

**ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ "ਅੱਥਾ", ਹੇ
ਪਿਤਾ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ ' (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:15)**

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੇਅੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ
ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ
ਕੁਝ ਸਮਝੋ ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰੀ ਮਾਂ-
ਪਿਓ ਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਗ਼ਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ
ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ
ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ, ਪਿਆਰ ਭਰੀ
ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੋਮਲ ਸੱਦਿਆਂ ਨਾਲ
ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਨਿਵਾਸ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਹਰੇਕ
ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਹਰ ਰੂਹ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ,
ਪਿਤਾ, ਮਾਂ, ਭੈਣ, ਦੇਸਤ ਅਤੇ ਗੁਆਂਡੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਸਲੂਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ
ਖਿਆਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ, ਦਇਆ ਅਤੇ
ਕਿਰਪਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ
ਵਹਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ
ਉਸਦੀ ਸਿਆਣਪ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਹੋਗੇ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ
ਪਿਆਰ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ
ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ
ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ,
ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਰੁਚੀ ਦੇ

ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਮਰ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਕਿਹੜਾ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?

‘ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਰੱਥੀ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।’
(ਸਫ਼ਨਯਾਹ 3:17)

ਸਾਨੂੰ ਅਯਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਵੇਲੇ ਜੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਡੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ; ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗੁਆਚੀਆਂ ਸਨ।” ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਅਨੰਦ ਕਰਦੇ ਗੂੰਜਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ।

(3) ਇੱਕ ਬਾਗ਼ੀ ਪਾਪੀ, ਅਵਾਰਾ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗ ਗੁੰਮ ਜਾਣ ਤੇ ਕੋਣ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਛੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?

**‘ਕਿਉਂ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਐਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, - ਵੇਖ,
ਮੈਂ ਆਪ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ ਮੈਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੀ ਭਾਲ
ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕੱਢੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਲਿਆਵਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਟੁਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਲਿੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਕੜਿਆ
ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਮੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਉਂ ਨਾਲ ਚਾਰਾਂਗਾ ’ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ
34:11, 16)**

ਨਿਰਾਸ਼ ਆਤਮਾ, ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾੜੇ ਕੰਮ
ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ
ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ
ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ
ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ
ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।
ਅਯਾਲੀ ਦੇ ਕੇਮਲ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਉਹ ਨੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ
ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ ਜੋ ਗੁਆਚ
ਗਿਆ ਸੀ। ਰੂਹ, ਡੰਗੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋਣ
ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ
ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹੇ
ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪਾਪੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਤੇਬਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ
ਦੁਆਰਾ ਆਦਮੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ
ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ
ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ। "ਇਹ ਆਦਮੀ
ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ

ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਬਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਗੁੰਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਸਾਡੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। “ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ” ਰੋਮ 3:11, 12। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਤੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਬਾ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਾ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਘਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਰਵਾਹੇ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਰੀਲੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਡੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ; ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗੁਆਚੀਆਂ ਸਨ। ” ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਚਰਵਾਹੇ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। “ਖੁਸ਼ੀ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਪੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੜਿਨਵੇਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

(4) ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ?

**‘ਮਾਲਕ ਨੇ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਸੜਕਾਂ
ਅਤੇ ਪੈਲੀ ਬੰਨਿਆ ਵੱਲ ਜਾਹ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਤਰੀਦ
ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਘਰ ਭਰ
ਜਾਵੇ’ (ਲੂਕਾ 14:23)**

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਰਹਿਮ
ਦਾ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼, ਆਖਰੀ ਸੱਦਾ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ
ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪੈਲੀ ਬੰਨਿਆ ਵੱਲ
ਜਾਹ” ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਪੂਰਤੀ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਰ
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਤ ਆਖ
ਰਹੇ ਹਨ, “ਆਉ; ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੈ।” ਸਵਰਗੀ
ਦੂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ
ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ
ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਮਸੀਹ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਟਾਂ ਨੂੰ
ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦਾ
ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਨੂੰ
ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ
ਹੋਰ ਗੁੰਮ ਗਿਆ ਪਾਪੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੇ
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਬਾਬਾਂ ਨੂੰ
ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰੇ ਗੀਤ
ਗਾਉਣਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਨ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

**(5) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਜਾੜੂ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ
ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਿਵੇਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ?**

**‘ਸੋ ਉਹ ਉਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਕੋਲ ਗਿਆ ਪਰ ਉਹ
ਅਜੇ ਦੂਰ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਪਿਉ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ**

**ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਰ ਦੰੜ ਕੇ ਗਲੇ ਲਾ
ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ' (ਲੂਕਾ 15:20)**

ਉਜਾੜੂ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਤਾ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਘਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇਕਰਾਰ, "ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।" 'ਅਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜੇਗ ਨਹੀਂ ਜੋ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਦਾਵਾਂ ਪਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਛੇਤੀ ਕੱਢ ਕੇ ਇਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਓ ਅਰ ਇਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਠੀ ਅਰ ਪੈਰੀਂ ਜੁੱਤੀ ਪਾਓ ਅਤੇ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵੱਛਾ ਲਿਆ ਕੇ ਕੱਟੇ ਭਈ ਖਾਈਏ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੀਏ ' (ਲੂਕਾ 15:21-23)

ਇਥੇ ਕੋਈ ਤਾੜਨਾ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਹ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ। ਪੁੱਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਘਣੇ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।” (ਯਸਾ. 44:22) “ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ” (ਯਿਰ. 31:34). ਸਵਰਗ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ, ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝ ਹੈ!

(6) ਸਾਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਖਿੱਚਣ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕੀ ਹੈ?

‘ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, - ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ, ਏਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਯਾ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।’ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:3)

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੋਚਿਆ ਹੋਇਆ ਜਵਾਨੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਦਰਦ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੰਗਲੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਨੱਚਦਾ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਪਰਛਾਵੇਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਰ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ “ਮਹਾਨ ਰਸਤਾ” ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਝਲਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪਤਨ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ “ਤਰਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ” ਇੱਕ ਲੰਮੇ, ਚਿਪਕਦੇ, ਕੋਮਲ ਗਲੇ ਵਿੱਚ।

ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਅਤੇ ਚੁਫੇਰਿਆਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਅਮੀਰ ਚਾਦਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਰੂਪ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਆਪਣੀ ਪਛਤਾਵਾ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਕਹਾਉਣ ਲਈ। ” ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੈਕਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ।

ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੋਗਾ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਆਓ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਤੇ ਇੱਕ ਮੂੰਦਰੀ

ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁੱਤੀਆਂ ਰੱਖੇ; ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਵੱਛੇ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਟੋ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਬਣੇ; ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਭ ਗਿਆ ਹੈ। ” ਅਤੇ ਉਹ ਅਨੰਦ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ”

(7) ਇੱਕ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਦੀ ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਤੇ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।। ’ (ਲੂਕਾ 15:10)

ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ। ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਲੜਕੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੱਕੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਰੀ ਤੇ।

ਆਇਤ 20-24 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਇਤ 11-19 ਵਿਚ ਉਹ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ

ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲਵੱਕੜ ਵਿੱਚ। ਬੇਟਾ ਅਜੇ ਬੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੂਝਵਾਨ ਬੋਲਿਆ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ।

(8) ਸਾਡੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ?

'ਤਾਂ ਉਸ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਸਨ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਏਸ ਤੋਂ ਮੈਲੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਲਓ! ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਤੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਬਸਤਰ ਪੁਆਵਾਂਗਾ' (ਜ਼ਕਰਯਾਹ 3:4)

ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪਾਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਪਾਕ ਵਸਤਾਂ ਲਵੇਗਾ। ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਦੀ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿਚ, ਮਹਾਂ ਯਾਜਕ ਜੋਸ਼ੁਆ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋਏ, ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਵੋ। ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਸੁਣ! ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੈ

ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਚੁੰਗੀ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ। ”
ਜ਼ਕਰਯਾਹ 3: 4, 5।

ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ “ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਸਤਰ” ਪਹਿਨੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ “ਧਰਮ ਦੇ ਚੋਲੇ” ਨਾਲ ਢੱਕੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 61:10। “ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਰਤਨ ਵਿਚਕਾਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੰਭ ਪੀਲੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣਗੇ।” ਜ਼ਬੂਰ 68:13।

ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭੋਜ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ।
(ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ 2: 4) “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ,” ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਰਨ ਲਈ ਥਾਂਵਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ” ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੁਆਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ। (ਜ਼ਕ. 3: 7)

(9) ਆਪਣੇ ਪਾਤਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਘਰ ਆਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?

ਅਥਵਾਂ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਖਿਮਾ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਤੁੱਝ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਤੈਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ? ’ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 2:4)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ

ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜੀਬ ਪੁੱਤਰ ਉਸਦੀ ਦੁਖੀਤਾ ਵਿਚ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਲ ਆਇਆ।" ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੀ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਕੋਲ ਰੋਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। "

ਉਦਾਸ ਜਿਹਾ ਉਹ ਸੀ, ਉਕਤਾਉਣੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਉਹ ਪਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨੇਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਬਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਰੋਮ 2: 4। ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਚੇਨ, ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਦੀ ਦਇਆ ਅਤੇ ਰਹਿਮ, ਹਰ ਵਿੰਗਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(10) ਆਪਣੇ ਅਦਭੁਤ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਪਿਤਾ ਕਿਹੜਾ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

'ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸਦਾਈਏ! ਅਤੇ ਏਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ '1 ਯੂਹੰਨਾ 3:1

ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ

ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਹਾਏ। ਹਰ ਪਾਪੀ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਵਿਚਾਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਤ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖਣਗੇ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਠੰਡੇ, ਉਦਾਸੀਨ, ਬੇਪਰਵਾਹ, ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ, ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬੇਤੁਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਲਵਰੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਹਾਏ? ਦੂਤ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਗਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਰੀਲੇ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਹੌਲੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਪਿਆਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕਰੋ ' (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 4:30)

ਵੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਮੂੰਹ ਨਾ ਮੋੜਨਾ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ 12:25। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਚਖੇਗਾ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਦਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ, ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਕਠੋਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਰੂਹ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਅਸੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਬੇਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਾਂਗ, ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ, “ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ; ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦਿਓ। ” ਹੋਸ਼ਿਆ 4:17। ਯਿਸੂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰੋਣ ਨਾ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮੁਰਗੀ ਆਪਣੇ ਕੁਛ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੰਭਾਂ ਹੇਠ ਇੱਕਠੇ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ! ਵੇਖ, ਤੇਰਾ ਘਰ ਉਜਾੜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ” ਲੂਕਾ 13:34, 35।

(12) ਜਦ ਇਕ ਪਾਪੀ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਧਰਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।। ' (ਲੂਕਾ 15:7)

ਥੱਕੇ ਹੋਏ, ਦੁੱਖੀ, ਪਰਤਾਵੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਖੁਸ਼ ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਖੁਸ਼ੀ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਪੀ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਲੂਕਾ 15: 7।

ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸਵਰਗੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(13) ਅਣਜਾਣ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸੱਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕੀ ਹੈ?

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਘਟ ਵਾਂਙੁ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਵਾਂਙੁ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਯਸਾਯਾਹ 44:22)

ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਪਾਠਕ, ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭਟਕ ਗਏ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਫਲ ਖਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਹੁਣ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜੀਵਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠ ਕੇ ਉਜਾੜ ਹੋ? ਉਹ ਅਵਾਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਸਪਸ਼ਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, 'ਉਠੋ, ਚੱਲੋ ਜਾਓ! ਏਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਸਰਾਮ ਅਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਸੁੱਧਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਸ਼ਟ ਨਾਲ ਸੱਤਿਆ ਨਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।' ਮੀਕਾਹ 2:10।

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਓ। 'ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਘਟ ਵਾਂਙੁ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਵਾਂਙੁ ਮਿਟਾ

ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਿਸ਼ਤਾਰਾ
ਕੀਤਾ ਹੈ। ' 'ਕੰਨ ਲਾਓ ਅਰ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਆਓ, ਸੁਣੋ ਤੇ
ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਜੀਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ
ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਦਾਉਦ ਦੀਆਂ
ਸੱਚੀਆਂ ਦਿਆਲਗੀਆਂ ਦਾ। ' ਯਸਾਯਾਹ 44:22;
55:3।

ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਨਾ
ਸੁਣੋ ਜਦੋਂ ਤਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ
ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ, ਜਦ ਤਕ ਤੁਸੀਂ ਪਰੇਮਸੂਰ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ
ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ
ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਗੰਦੇ ਬਸਤਰਾਂ
ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ
ਦੁਹਰਾਓ, "ਜੇ ਕੁਝ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ
ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ
ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਾ ਦਿਆਂਗਾ ' ਯੂਹੰਨਾ 6:37।

ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ
ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ
ਬਣਾਓ: 'ਜੁਫੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪਾਕ ਕਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁੱਧ ਹੋ
ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਧੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਰਫ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚਿੱਟਾ ਹੋ
ਜਾਵਾਂਗਾ। 'ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 51:7।

**ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਆਭਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ
ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ
ਸਵੀਕਾਰਨਾ।**

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਲੱਖਣ ਪੁੱਤਰ
ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ, ਜਦੋਂ
ਪੁੱਤਰ ਹਾਲੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਲਿਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ
ਭਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਟ
ਢੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਤਾੜਨਾ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀ
ਬਦੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੇ
ਪਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ
ਇਕ ਪਾਪੀ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ
ਨਾਲ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ
ਲਈ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਸਦਾ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਾਪ ਵਿਚ
ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ,
ਬਲਕਿ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ
ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਮੇਰੀ ਦਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰ
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਾਂਗਾ
ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ
ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬੱਚਾ ਕਹਾਉਂਦਾ
ਰਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਾਠ 4

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾਣ
ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ

(1) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਚਾਰ ਗੁਣ ਹਨ
ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ
ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

*ਅਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਐਉਂ ਪਰਚਾਰ
ਕੀਤਾ, ਯਹੋਵਾਹ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਕਰੇਧ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜੀ ਅਰ ਭਲਿਆਈ
ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ' (ਕੁਚ 34:6)*

ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ
ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ। ਉਸਦੀ ਦਇਆ ਪੱਕੀ ਹੈ,
ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਧੰਨ ਹੈ
ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸਦੀ ਆਸ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜੋ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਨਮੋਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਮੀਰ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਪੂਰਨ ਪਿਆਰ, ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ, ਉਸਦੀ ਤਰਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੀ ਦਿਆ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਫੀ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹਨ? ਉਹ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ; ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਮਿੱਟੀ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਬੇਅੰਤ ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀਆਂ ਪਿਛੇਕੜਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਚਾਨਣ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਤੇ ਚਮਕਦੇ ਹਾਂ।

(2) ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ?

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਣ ਭਈ ਜਗਤ ਜਾਣ ਲਵੇ ਜੇ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ (ਯੂਹੰਨਾ 17:23)

ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੱਚ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਉਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ

ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।” ਯੂਹੰਨਾ 17:23।

ਪਰੇਮਸੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:16); ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਖਿਚ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਲਗਭਗ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਹਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਰਵ ਉੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਕ ਜੀਵਿਤ ਹਕੀਕਤ ਹੈ।

(3) ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਪਿਤਾ ਵਜੋਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਹ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।।’
‘(ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ 12:6)

ਸੰਯਮ, ਨਿਰੰਤਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇਕਲੋਤੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਨੇਕੇ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਜਰਬੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਬਾਲਗ ਮਸੀਹੀ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੁਝ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਤਜਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(4) ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਰਾਪ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਬਿਲਆਮ ਦੀ ਸੁਨਣੀ ਨਾ ਚਾਹੀ ਸਗੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਰਾਪ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 23:5)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਜੋਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ
ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਵੇਖੀਆਂ
ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਜਾਂ ਬਿਪਤਾ ਆਉਂਦੀ
ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ
ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ
ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ
ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਬਿਪਤਾ ਉਸਦੀ
ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੁੱਖ ਦੀ
ਛਤ੍ਰੀ ਹੇਠ ਮਸੀਹੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਰਗਰਮ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲੱਗੇ
ਹੋਏ ਨਾਲੋਂ ਮਾਸਟਰ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ (ਇਬ. 12: 5-
111) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ
ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮਝ
ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ
ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ
ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਸਿਖਾਉਣਾ ਸੀ।

(5) ਸੁਆਮੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹੈ?

**‘ਮੈਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ
ਝਿੜਕਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਉਦਮੀ
ਬਣ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਕਰ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:19)**

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਪਿਤਾ ਆਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਜੇ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ, ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ “ਆਤਮਾ ਦੇ ਲੰਗਰ ਵਜੋਂ, ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਦੇਵੇਂ ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ” ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ; ਬਿਪਤਾ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਛੋਟਾ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਭਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹਰੇਕ ਘਰ ਤਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਅੱਥਰੂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਸਕੀਏ ਜੋ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਤਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਹੋਈਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਸ਼ਟ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹਨਾਂ ਕੋਲ ਤਾੜਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ "ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹਾਂ" (ਪਰ. 3: 19)।

(6) ਜਦੋਂ ਸੁਆਮੀ ਸਾਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

‘ਮੈਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਉੱਦਮੀ ਬਣ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਕਰ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:19)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਉੱਦਮੀ ਬਣ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਕਰ” ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤਕ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਬਿਪਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਯਾਕੂਬ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ! ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਹੱਥ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦ ਤਕ ਸਾਡੀ ਤਾਕਤ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲਾਸਾ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਦਿਨ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹਿਸਾਸ ਨੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇਮ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਅਤੇ ਲਾਚਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਉਸਦੀ ਰੂਹ

ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਚਾਨਕ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਝਿੜਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਰੇ ਸਹੀ ਉਪਚਾਰੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗ਼ਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੈਸਟਨ ਸ਼ਬਦ ਪੈਡਯੂ ਹੈ, “ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ,” “ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ”, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਿਵੇਂ ਮਾਂ-ਪਿਓ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਝਿੜਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਤਾੜਨਾ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।

(7) ਉਸ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਯਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?

‘ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਯਾ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾ ਨਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਨਾ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਝੂਠਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।’ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 89:33)

ਉਸਦਾ ਬਚਨ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਪਹਾੜ ਟੱਲ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਟੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ, ਏਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਯਾ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।’ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:3)। ਸਦੀਪਕ

ਦਯਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰਹਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰਾ
ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ '(ਯਸਾਯਾਹ 54:8)।

ਇਹ ਪਿਆਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ, ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਮਨੁੱਖੀ ਡਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ
ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ
ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ
ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਮਝੌਤਾ ਬਣਾਇਆ
ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ
ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ
ਵਾਅਦਾ, ਜੋ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਗਰੰਟੀ
ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਜੀਬ ਡਰਾਂ ਨੂੰ
ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰ ਨਾਲ
ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ: “ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ
ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਸਚਾਈ ਦੀ
ਅਟੱਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ:.. .”

ਸਾਡਾ ਵਾਅਦਾ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੱਕਾ ਕਰਨ
ਲਈ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਭਲਿਆਈ, ਉਸ ਮਹਾਨ
ਪਿਆਰ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਦਰ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਹਾਨ ਬਲੀਦਾਨ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਰਹਿਮਤ ਅਤੇ ਮਿਹਰ ਵਿੱਚ
ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੀ

ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਆਰਾਮ ਦਿਓ।
ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਦੀਪਕ ਬਾਂਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਹਨ।

(8) ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਕਸ਼ਟ ਹਨ ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ?

*‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਹੌਲਾ ਜਿਹਾ ਕਸ਼ਟ ਜਿਹੜਾ ਛਿੰਨ ਭਰ
ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਭਾਰੀ ਸਗੋਂ ਅੱਤ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ
ਵਡਿਆਈ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ
ਦਿੱਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਣਡਿੱਠ
ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦਿੱਸਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਨਿੱਤ ਹਨ ਪਰ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ
ਨਿੱਤ ਹਨ।’ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 4:17-18)*

ਜੇ ਪੌਲੁਸ, ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਦੁਖੀ, ਸਤਾਏ ਹੋਏ,
ਆਪਣੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਦੁੱਖ ਕਹਿ ਸਕਦਾ
ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ
ਹਨ? ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਾਡੇ
ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਹਨ! ਉਹ ਉਸ ਸਦੀਪਕ
ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ
ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕਾਮੇ
ਹਨ, ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ
ਗਏ ਹਨ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਮੀ ਅਤੇ
ਦੁੱਖ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਅਵੇਸਲਾ ਹੋਣ ਦਾ ਢੰਗ
ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਹੋਏ ਕਿ ਸਭ ਉਸਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ
ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(9) ਕਿਹੜਾ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ?

***‘ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਅੱਤ
ਉੱਚਾ ਕਰ ਕੇ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਠਹਿਰਾਇਆ
ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ
ਬਖਸ਼ੇ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:31)***

ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਆਚੀ ਭੇਡ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਆਚੀ ਭੇਡ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਰਤਦੀ ਜਦੋਂ
ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੇ
ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ।
ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ,
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਬਖਸ਼ਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ
ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਪੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ
ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ
ਰੂਹਾਨੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ
ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ
ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਪਤਰਸ
ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਿ ਤੋਬਾ
ਕਰਨੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਬੇਲਦਿਆਂ,
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ
ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੋਣ ਲਈ ਉੱਚਾ
ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ

ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ”
(ਰਸੂ. 5:31)। ਤੇਬਾ ਕਰਨੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ
ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਾਤ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ
ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇਹ
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ
ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣ
ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਮੀਰ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ, ਕੀ
ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗਰੀਬ ਪਾਪੀ ਵਾਪਸ
ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ
ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਤੇਬਾ
ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ?
ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ
ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ
ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ
ਆਵਾਜ਼ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਜਾਂ
ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਜਤਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੇ
ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਾਰੇ ਕੇਵਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜੱਜ
ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ
ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਚਾਏ ਜਾਣ
ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਬਰਕਤ
ਪਾਉਣ।

(10) ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਆਲੂ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਹਰ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ?

*ਪਰ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ
ਦਿਆਲਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੀ ਪਰਗਟ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ
ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਕੀਤੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਰਹਿਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ
ਨਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ '*
(ਤੀਤੁਸ ਨੂੰ 3:4-5)

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।
"ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ,
ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਬਚਾਇਆ।" ਤੀਤੁਸ 3: 5. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਸੀਸ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ
ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ
ਆਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਿਫਾਰਸ਼
ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਤੇ
ਸਦਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਬਿਲਕੁਲ
ਬੇਵਸੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ
ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸਵੈ-
ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਕਰਾਸ
ਵੱਲ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: "ਮੇਰੇ ਹੱਥ
ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬਸ ਤੇਰਾ ਪਾਰ ਤੇ ਮੈਂ
ਚਿਪਕਿਆ ਹਾਂ। "

ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ
ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਲਈ ਝਿੜਕਣ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ
ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਇਆ, ਲੰਮੇ ਦੁੱਖ, ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ
ਚੰਗਿਆਈ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ
ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣ
ਮੇਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਲਈ
ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੇਰੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ

ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਿਆਰ
ਦਿਆਲਤਾ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ
ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ
ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ
ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇਗਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 5

ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜ਼ਾਹਿਰ
ਹੋਇਆ

(1) ਰਸੂਲ ਕਿਹੜੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਭੁੱਤ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਈ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਸੇਵਕਾਈ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:18)

ਰਸੂਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ" ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸ਼ਲਾਗਾ ਕਰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਤਪਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਹੈ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਾਨ ਇਸ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਈ ਪੀੜੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕਲਾ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਕੇਮਲਤਾ ਅਤੇ ਦਯਾ ਦੀਆਂ ਅਨੰਤ ਡੂੰਘਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਿਆਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਤਮ ਦਾਨ ਜਿਹੜਾ ਖੁਦ ਸਵਰਗ ਨੇ ਦੇਣਾ ਸੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਠਹਿਰੇ। ਇਸ ਦਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਸਕਣ। ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰ

ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਅੱਬਾ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। "

(2) ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ, ਕਿਹੜਾ ਮਹਾਨ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)

ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, “ਜੇ ਕੋਈ” ਦਾ ਇੱਥੇ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਅਸੀਸ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, “ਉਹ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਬਲਕਿ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪਾਉਣਗੇ” ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਦੀਪਕ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕੀਏ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਸਲੀਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨਤਾ ਕੋਈ ਜੁਬਾਨ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ; ਕੋਈ ਕਲਮ ਇਸਦਾ ਚਿੱਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ; ਕੋਈ ਇਨਸਾਨੀ ਦਿਮਾਗ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)

ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਲੀਬ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ, ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਮਸੀਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਇਹ ਮੁੱਕਤੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ।

(3) ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੀ ਖਾਤਿਰ, ਕਿਸ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ?

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਵੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। (ਯੂਹੰਨਾ 3:17)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਦਭੁੱਤ ਕਿਰਪਾ! ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਨਾ ਕਿ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੁਹਿਆ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਹਈਆ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਪੱਕਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਸਕੇ। ਮੁੱਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 1:12; 3:16)।

(4) ਨਾਸ਼ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਦੇ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੈ?

ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਬਣਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਾਨਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ ਉਹ ਭਰਿਸ਼ਟ ਸਨ। (ਯੂਹੰਨਾ 3:19)

ਯੂਹੰਨਾ ਕਾਹਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਸ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਮੱਕਸਦ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਸੱਚੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ।

(5) ਸਾਡੇ ਲੇਖੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਕੀਤਾ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:9)

ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਨੇ ਇਸ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾਹੀਣ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਇਹਨਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਤਾ ਤੇੜ ਲੈਂਦਾ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਰੋਧ ਦੇ ਕਟੋਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਲਦ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੰਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕਾਇਨਾਤ ਤੋਂ ਇਸ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਡੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਾਨ ਸਾਰੇ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(6) ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਕਿਸ ਮਨੋਰਥ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭੇਜਿਆ।?

ਪਿਆਰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਾ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਹੋਵੇ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:10)

ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਦੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਸਾਰੀ ਆਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕੱਟੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਨੇ ਪਾਪੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਇੱਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। “ਪਿਆਰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਾ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਹੋਵੇ” “ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਭੁੱਲੇ ਫਿਰਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜੇ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਦੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲੱਦੀ।” । ਯੂਹੰਨਾ 4:10; ਯਸਾਯਾਹ 53:6.

ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਵਿੱਚੋਲੀਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਹੈ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਉਸਦੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ?

ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੇ ਪਿਆਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚੋ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਜੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮਾਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਕਲਵਰੀ ਵੱਲ ਤੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੋਮਣਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਬਲੀਦਾਨ ਹੈ। ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਨੰਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਤੇ ਮਾਪ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

(7) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜੇ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪਰਿਮਾਣ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?

**ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ
ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰਿਆ। (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:8)**

ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ
ਪਰਉਪਕਾਰੀਤਾ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ,
ਇਸ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਸੂਰਤ ਦੀ ਮੁੜ
ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ
ਕੰਮ ਸਵਰਗੀ ਦੇ ਵਿਹੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਜਿੱਥੇ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਰਤੱਖ
ਪਰਿਮਾਣ ਦੇ ਲਈ ਠਾਣਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖਾਂ
ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਸੀ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ
ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ
ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰੇ। (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)”

ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਭਰੀ,
ਅਤੇ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇ
ਦਿੱਤਾ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ
ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ, ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਬਲੀਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਹੜੀ ਰੇਖਾ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ
ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਮਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ
ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ
ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ
ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ
ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ
ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਪਿਆਰ— ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਾ

ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਚਿੰਤਨ ਹੈ! ਔਹ ਕੈਸਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਕੈਸਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ! ਇਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਤਰਾਂ ਦੇ ਸਵਾਰਥੀਪਨ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।

(8) ਭਾਵੇਂ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਚੰਡਾਈ, ਲੰਬਾਈ, ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਹੈ! ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਓ।
(ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:18-19)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਦਿਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਵੇਗਾ, ਜਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਵੇਗੀ। ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦਾ ਕਾਰਜ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕੰਮ ਹੈ; ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਦ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹਨ!

ਜੇਕਰ ਸਾਡੀਆਂ ਚੇਤਨਾਵਾਂ ਪਾਪ ਅਤੇ ਉਸ ਹਨੇਰ ਭਾਰੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਕਰਨ ਧੁੰਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੋ

ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਹਾਅ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਕਲੇਗਾ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਗੀਤ ਉਸਦੇ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਧੋ ਦਿੱਤਾ; ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਗੀਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਗੀਤ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਿੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

(9) ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਗੁਨਾਹ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਯੋਗ ਬਣ ਜਾਈਏ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?

“ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। (ਹੋਸ਼ੀ 14:4)

ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੁਖਦਾਈ ਕੇਸ਼ਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਧੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਵੜੇਗਾ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21:27)। ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਾਸਨਾ ਦੀ

ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਨੇਕੀ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਸ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਹ ਜੇ ਇਸਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁੱਕਣ ਦੇਵਾਂਗਾ, “ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਨਿਓਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਦੁਸ਼ਟ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ, ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਵੇ: ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:10; ਯਸਾਯਾਹ 55:7. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂਗਾ,” ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; “ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ। (ਹੋਸ਼ੀ 14:4)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਸ ਵਜਹ ਦੇ ਕਰਕੇ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਭਰਪੂਰ ਦਯਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ?

(10) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਸ ਵਜਹ ਦੇ ਕਰਕੇ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਭਰਭੂਰ ਦਯਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ?

ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਦਯਾ ਦਾ ਧਨੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਉਸ ਵੱਡੇ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ! ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ

**ਕਾਰਨ ਮੁਰਦੇ ਹੀ ਸੀ ਤਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ
ਜਿਵਾਲਿਆ, ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ।
(ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4-5)**

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੇਵਲ ਦਯਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਲਈ ਦਯਾ ਦਾ ਧਨੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ
ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਦਯਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ,
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 3:5; 1 ਪਤਰਸ
1:3)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰਹਿਮ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ;
ਇਹ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ
ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਉਹ
ਪਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ
ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। (ਯੂਹੰਨਾ 3:16). ਪਿਆਰ ਉਸਦੇ
ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਣ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:8), ਜਿਸਨੂੰ
ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ
ਉਸਦਾ ਇਹ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਾਂ
ਨਮਰਤਾ ਵਾਲਾ ਦਾਨੀ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ
ਪਿਆਰ ਦੀ ਚਾਹਤ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸੀ।

ਐਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ, ਐਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ
ਪਿਆਰ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ
ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰੇ
ਹੋਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ

ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁੱਖ-ਵਿਲਾਸਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸੀ।

ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਗਹਿਰਾਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿੱਤ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(11) ਕਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ?

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਫਿਲਿਪੁੱਸ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ? ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ, ‘ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਕਰਾ?’ (ਯੂਹੰਨਾ 14:9)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੁਆਰਾ ਧਰਤੀ ਹਨੇਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੁਰਝਾਏ ਹੋਏ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਟੁੱਟਣ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਾਕਤ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉੱਲਟ ਹੈ; ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਚਾਹਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਸਨੂੰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹੀ

ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਉਸ ਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ
ਉਲਟ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਇਸ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ।
ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਅਤੇ
ਉੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ
ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਉੱਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸੂਰਜ
ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇ ਨਾ
(ਮਲਾਕੀ 4:2)

(12) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਆਇਆ, ਸਾਡੇ ਲਈ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਦਾਨ?

*ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ
ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। (ਯੂਹੰਨਾ
3:16)*

ਪਰ ਇਹ ਬਲੀਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ
ਲਈ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ।
ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ! “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ
ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ
ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ ” ਯੂਹੰਨਾ 3:16 । ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ
ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਮੁਹਈਆ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ
ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਇੱਕ
ਮਾਧਿਅਮ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੰਤ

ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਇਸ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਵਹਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ" 2 ਕੁਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:19
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ।
ਗਤਸੰਮਤੀ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ,
ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਤਾਰ
ਦਿੱਤਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ
ਫੇਰ ਲੈ ਸਕਾਂ। ਯੂਹੰਨਾ 10:17. ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ
ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਮੈਂ
ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਇਵਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜਾਮਨ ਬਣ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ
ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ
ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਪਿਤਾ ਦਾ ਚਹੇਤਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ
ਕਾਰਣ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਿਆਂਕਾਰੀ
ਠਹਿਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(13) ਭਾਵੇਂ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ
ਕਿਹੜੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ
ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ
ਕੀਤੀਆਂ?

*ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਰਦੇ ਹੀ ਸੀ ਤਦੋਂ
ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ, ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ
ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ
ਨਾਲ ਉੱਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ*

ਸਵਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ।

(ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:5-6)

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਜਿਆ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਤੈਬਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੇਦੇਸ਼ ਲੇਲੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ। ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਆਕਤਾਂ ਤਾਂ ਕੰਮ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਰਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਕਾਏ ਗਏ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਜਨਾ, ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਹੈ ਤਾਂਜੇ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਭੇਤ ਉੱਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਈ।

ਸਰਕਲ: ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ

ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇ
ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬੜੇ ਹੀ
ਖੁੱਲੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਕਾਂ ਜੋ ਕਿ
ਦੁੱਖ, ਦਰਦ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਤਾਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ
ਪਾਪ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ
ਵਿੱਚਲੀ ਸਜਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਂ ਉਸਦੇ
ਅੱਦਬੁੱਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਧੰਨਵਾਦ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮੁੜ੍ਹ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੇ
ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਖੁੱਲ ਕੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰੋਧ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹਟਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਸ਼ਲਾਗਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕੀ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਇਸ ਡਿੱਗੀ
ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ
ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਸਰਕਲ: ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ

ਇਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ, ਮਨ ਅਤੇ ਜਿੰਦ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣਾ
ਜੀਵਨ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਦਾ ਇੱਕ
ਸਮਰੱਥੀ ਗਵਾਹ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹਾ ਕਿ
ਈਸ਼ਵਰਤਾ ਦਾ ਭੇਤ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 6

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਯਾ ਦੇ
ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋਇਆ

(1) ਮਸੀਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇਣ, ਕੀ
ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ
ਆਇਆ?

*“ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਰੱਦ ਕਰਨ
ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। (ਮੱਤੀ 5:17)*

ਗੁਆਚ ਚੁੱਕੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ
ਸਦੀਪਕ ਪਿਆਰ ਉਸਦੇ ਇੱਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ
ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ
ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਰੂਹਾਨੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ
ਦਯਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ
ਮਸੀਹ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, “ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਨਾ ਜਾਣ, ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਵੀ ਨਾ ਟਲੇਗੀ” ਮੱਤੀ 5:18.

ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਮਨੁੱਖਾਂ
ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋਈ; ਪਰ ਦਯਾ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਰੇ ਨਹੀਂ
ਹਟਾਇਆ। ਬਿਵਸਥਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ
ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਾਪ ਵਾਲੀ
ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ, ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ
ਵਿਸ਼ਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ
ਬਿੰਦੀ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ
ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋਕੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ” 2 ਕੁਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 5:19.

ਬਿਵਸਥਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ, ਇੱਕ ਉੱਚਿਤ
ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ
ਸਭ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ
ਪਵਿੱਤਰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਕੇ ਇਸ ਧਰਤੀ
ਉੱਤੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ,
ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਇਹ
ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੀਤ ਨਾਲ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਜਮ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਾਂ ਦੀ
ਮਾਫੀ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਚਰਿੱਤਰ
ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ, ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਦੇ
ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਨੁੱਖੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਮਸੀਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਧਰਮੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਵੇ, ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ। ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 3:26.

(2) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਖੀਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਹੋਈ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?

ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਉਡੀਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰਹਮ ਕਰੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਧੰਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਹਨ! (ਯਸਾਯਾਹ 30:18)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆਂ ਉਸਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਦਯਾ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਮੱਕਸਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਅਟੁੱਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇੱਕਠੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸਕਦਾ। “ਦਯਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਆਪੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਈਆਂ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਹੈ।” ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 85:10

ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਵਸਥਾ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਿੱਧ ਪਰਿਮਾਣ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਮਰੱਥ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ?

ਉਸ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਹੈ। ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਡਮੁੱਲੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਵਾਅਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਜੋ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋ ਜਾਓ। (2 ਪਤਰਸ 1:3-4)

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮੌਕੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਵਹਾ ਦਿੰਦਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ

ਜਦ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪੂਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਚਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਫਤ ਤੇਹਫ਼ਾ ਸੀ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਕੈਸਾ ਸਾਗਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਅਨਾਦਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਹੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਉੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇ!

ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਇਸਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ, ਪਿਤਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸਿਰ ਹੈ।

(4) ਸਾਡੀਆਂ ਪਾਪਮਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਯਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ, ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਛਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ?

**ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਉਸ ਦੇ ਢਿੱਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਭਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ
ਸਾਰੇ ਤੇਬਾ ਕਰਨ। (2 ਪਤਰਸ 3:9)**

ਇਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ
ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ
ਦੁਆਰਾ, ਰੂਹਾਨੀ ਸੂਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ
ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਕੰਮ ਸਵਰਗੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਉੱਥੇ
ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਿੱਧ ਪਰਿਮਾਣ ਦੇਣ
ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ
ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ
ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।” ਯੂਹੰਨਾ 3:16.

ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ
ਗਈ, ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇ
ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦੇਣ
ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਣਾ
ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਰੇਖਾ
ਮਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਇਹ
ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ
ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ
ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ
ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਕਮੀ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਹ ਉਹ ਪਿਆਰ
ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਨਨ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ

ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਐਹ, ਕਿੰਨਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਇਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਨਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਵਾਰਥੀਪਨ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਹ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।

(5) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ, ਦਯਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਸਾਡੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾ। (1 ਕੁਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 2:2)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਲਵੇਗਾ। ਸਲੀਬ ਰੂਹਾਨੀ ਚੇਹਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਲੋਕ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੇਖ ਅਤੇ ਜਾਣ ਸਕਣ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਵਹਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਨਫਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਫਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਸਲੀਬ ਇੱਕ

ਵਿਵਾਦਿਤ ਤਰੱਕ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੱਚਾਈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਹੈ।

(6) ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਯਾ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੈਰੀ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਮਿਲਾਏ ਜਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚ ਜਾਂਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:10-11)

ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਾਪ ਦੇ ਰਚਣਹਾਰੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਦੁੱਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸ਼ਲਾਗਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਦੀ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ।

ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠਿਆਂ

ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੇ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂਕਿ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀਅਤ, ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕੇ ਜਦਕਿ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਾਪ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਈ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਖਾਈ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ? ਖੁਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ। ਪਿਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਚਰਿੱਤਰ, ਖੁਦ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਾਈ ਉੱਤੇ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਤਦ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਵਰਗੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਵਾਛੜਾਂ ਸਾਡੀ ਹਨੇਰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ।

(7) ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਦਯਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਗੀਤ ਕਿਹੜਾ ਹੋਵੇਗਾ?

ਹਰੇਕ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭੇ

ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ,
ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ
ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਪਰਾਕਰਮ
ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ।” (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:13)

ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਬੀਤਣਗੇ, ਉਹ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਧਨੀ ਅਤੇ
ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ
ਗਿਆਨ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪਿਆਰ, ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਵੀ ਵੱਧਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣਗੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਗਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਧੰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ
ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਸੰਗਰਸ਼ ਦੀਆਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ
ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਹੋਇਆ ਦੇ ਦਿਲ ਹੋਰ
ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਵੀਣਾ ਨੂੰ ਵਜਾਉਂਦੇ
ਹਨ; ਅਤੇ ਦੱਸ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੱਸ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ
ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਗੀਤ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਗਾਉਂਦੇ
ਹਨ।

ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਪ ਅਤੇ ਪਾਪੀ
ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਸੁੱਧ ਹੈ। ਇੱਕਸਾਰਤਾ
ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਨਬਜ਼ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ
ਧੜਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ,
ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਸਾਰੇ ਅਸੀਮਿਤ
ਅੰਤਰਿਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੂਖਮ ਪਰਮਾਣੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ
ਮਹਾਨ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੀਵ ਅਤੇ
ਨਿਰਜੀਵ ਆਪਣੀ ਬੇਦਾਗ਼ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ
ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ।

(8) ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਮੁੜ੍ਹ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸਾਫ ਅਤੇ ਢੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ?

ਜਿੰਨਾਂ ਪੁਰਬ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ, ਓਨੇ ਹੀ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਸਾਥੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਹਨ! (ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 103:12)

ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ, ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਮੱਤਲਬ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਆਫ ਕਰੇਗਾ, “ਤਦ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਵਾਇਦੇ ਦਾ ਮੱਤਲਬ ਉਸ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸੀ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਹਨ।” ਯਸਾਯਾਹ 55:7-9. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਜਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਹਾਅ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਊਦ ਨੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਸੱਚੀ ਧਾਰਨਾ ਸੀ, “ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਕ ਮਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਥਿਰ ਆਤਮਾ ਵੀ।” ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 51:10.

(9) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪੈਲੂਸ ਦੀ ਤਰਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਲਲਕਾਰਾਂਗੇ?

ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਘਮੰਡ ਕਰਾਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਮੇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 6:14)

ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦਾ ਕੋਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਲੀਬ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਮੇਲ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਅਨੰਤ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ।

ਸਲੀਬ ਦੇ ਬਿਨਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਉਮੀਦ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਨੰਦ ਦੀ ਭਰਭੂਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਲੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਘਮੰਡ ਕਰਾਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ? ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 6:14. ਸਲੀਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਾਨ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਈਏ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਸਾਡੇ ਚੇਹਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕਲਵਰੀ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਖਾਤਿਰ ਮਰਿਆ, ਇਸਦੇ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਨੰਤ ਹੋਂਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਤੁਲਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਤਖ਼ਤ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ
ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬ ਨੂੰ
ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੇ ਲਈ
ਉਸਦੇ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ
ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ
ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ
ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 7 ਭਗਤੀ ਦਾ ਭੇਤ

(1) ਮਸੀਹ ਜੀਵਿਤ ਵਚਨ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਹੋਈ ਹੋਵੇ?

ਸ਼ਬਦ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖੀ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ। (ਯੂਹੰਨਾ 1:14)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡੂੰਗੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਦਭੁਤ ਵਸਤੂ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੀਏ ਜਿਹੜੀ ਕਦੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਦੇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਮੌਤ ਮਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਸਨੇ

ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਹੀ ਲਿਬਾਸ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਮੁੱਕਟ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਕੱਜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਆਦਰਸ਼-ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਸ਼ਟ ਸਹੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ। ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, “ਲੁੰਬੜੀਆਂ ਦੇ ਘੁਰਨੇ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਿਰ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਵੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ।” [ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:14-18 ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]

(2) ਇੰਮਾਨੂਏਲ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਥਾਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ?

“ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇੰਮਾਨੂਏਲ ਰੱਖਣਗੇ। ਜਿਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ” (ਮੱਤੀ 1:23)

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਥਾਹ ਭੇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇਹ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਤਲਹਮ ਦੀ ਚਰਣੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਜੁਆਕ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਕਰਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ

ਜੁਆਕ ਦੇ ਵਿੱਚਲੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਪ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਰਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਹਰਕੇ ਦੂਤ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਭੇਸ ਵਟਾਇਆ! ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਬੜੇ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ। ਇਹੀ ਹੋ ਸੰਗਠਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਾਪੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਆਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕੀ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

(3) ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ ਤਾਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਲੇਪਾਲਕ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ?

ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਹੜਾ ਐਰਤ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਮਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਛੁਡਾਵੇ ਕਿ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪਦਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 4:4-5)

ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਕਲਵਰੀ ਉੱਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਵਾਲਾ ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹਾਨ ਬਲੀਦਾਨ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਲੰਗਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਲਾਜਵਾਬ ਤਰੱਕ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਸਾਯਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ (ਯਸਾਯਾਹ 42:21). ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕੋਲ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਜ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਇਵਜ਼ੀ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕੇ। ਯਿਸੂ ਪਾਪੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। “ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਾੜਨਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਨਰੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ।” (ਯਸਾਯਾਹ 53:5)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸੱਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਲੈ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਧਨੀ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਰੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੋਰੇਗਾ ਤਾਂਜੇ ਉਹ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕੇ, ਅਤੇ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰਿਸ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਗ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਜਾਵੇ।

(4) ਆਤਮ-ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਾਹਦੇ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਸੀ?

ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13-14)

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਭੂਰ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਦਰਦ ਦੀ ਮੋਤ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆ। ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਆਤਮ-ਬਲੀਦਾਨੀ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਜੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਸਰਵ-ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਡੁੰਗਿਆਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਰੇਖਾ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸਾਡੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਉਸਦੇ

ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨ ਨਾਲ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਣ।

(5) ਪੌਲੁਸ ਕਿਹੜੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੱਥ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:17)

ਰਸੂਲ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੱਥ ਜਿਹੜਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਕਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਣਥੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਹੱਥ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਠੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਦਿਸਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਿੱਖ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਤਖਤ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂਤਾਂ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ; ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੇਠ ਲਈ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਅੱਗੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ

ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੋਂ ਵੈਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੁਣ ਉਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਮੇਲ ਕਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ, ਨਿਰਦੋਸ਼, ਅਤੇ ਬੇਇਲਜ਼ਾਮ ਆਪਣੇ ਸਨਮੁਖ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇ।

(6) ਬਿਨਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਨੀ ਕਾਰਜ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦੇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਇਸਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਤ ਪੌਲੁਸ ਕਿਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਭੇਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਉੱਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। (1 ਤਿਮੋਥਿ 3:16)

ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ,....ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤੁੱਲ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ {ਐਨ.ਪੀ} ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪਾਪੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਡੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਸ ਬਣ ਗਿਆ।

ਬੈਤਲਹਮ ਦੀ ਚਰਣੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਜੁਆਕ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਕਰਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਜੁਆਕ ਦੇ ਵਿੱਚਲੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਪ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਰਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਹਰਕੇ ਦੂਤ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਭੇਸ ਵਟਾਇਆ! ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਬੜੇ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ।

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਲੈਣਾ, ਤਦ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਈ ਲਗਪਗ ਅਨੰਤ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਅਦਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਦਕਿ ਪੀੜ੍ਹੀ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਆਦਮ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਤਰਾਂ ਉਸਨੇ ਪੁਸ਼ਤ ਦੀ ਮਹਾਨ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਪਰਹਿਤ ਮਿਸਾਲ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਾ ਕੇਵਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਨ ਤੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ? {ਐਨ ਪੀ} ਸਾਡੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵੱਲ

ਉਸਦੇ ਝੁਕਾਅ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੇ ਉਸਨੇ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

(7) ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕੀ “ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦੇ ਭੇਤ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਵੇਂ ਖੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਲੰਕ ਜਾਂ ਬੱਜ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਜਿਹਾ ਐਗੁਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ। (ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ 5:27)

ਹੇ ਬਹੁਮੁੱਲੇ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਯਿਸੂ, ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ! ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਮਾਣੀ, ਅਯੋਗ, ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋਈ ਜਾਨ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਜੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਵਜੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ! ਹੇ ਸਵਰਗੋਂ ਅਚਰਜ ਮਨਾਓ ਅਤੇ ਹੇ ਧਰਤੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ ਉਸਦੇ ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗੀ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸ਼ੁੱਧ ਮਨੁੱਖ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਧੋਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਗ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।, “ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਲੰਕ ਜਾਂ ਬੱਜ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਜਿਹਾ ਐਗੁਣ ਨਾ ਹੋਵੇ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ 5:27). “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆ

ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੋਣ ਦੇਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ” (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:33).

(8) ਇਸ ਭੇਤ ਦੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਧਨ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣੀਏ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਈਏ?

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭੇਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਧਨ ਕੀ ਹੈ, ਸੇ ਇਹ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਆਸ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:27)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਉਚੇਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਰਸੂਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭੇਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਧਨ ਕੀ ਹੈ, ਸੇ ਇਹ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਆਸ ਹੈ। (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:27)” ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਭੂਰ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੇ।

(9) ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਤੀਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਮਸੀਹ ਨੇ, ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਰਿਆ?

**ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ,
ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਾੜਨਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਨਰੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ।**

(ਯਸਾਯਾਹ 53:5)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਡਿੱਗੇ ਹੋਇਆ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਲਈ
ਝੁੱਕ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਤਿਨਵਿਆਂ ਨੂੰ,
ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਾਪਰਹਿਤ
ਸੰਸਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ
ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਲਈ ਘਾਇਲ ਅਤੇ ਸਾਡੇ
ਅਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੁੱਚਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ
ਆਇਆ। ਯਸਾਯਾਹ 53:5 । ਉਹ ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ
ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸੀਂ
ਹਾਂ, ਉਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਹ ਨੂੰ ਧਾਰ ਲਿਆ। ਉਹ
ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭੁੱਖੇ ਪਿਆਸੇ, ਅਤੇ ਥੱਕ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ
ਮੱਤਲਬ ਹੈ। ਉਹ ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਅਤੇ
ਨੀਂਦ ਦੇ ਨਾਲ ਤਰੇ-ਤਾਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ
ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਜਨਬੀ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਇਸ
ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ
ਪਰਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ
ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ।
ਕੇਮਲ, ਕਿਰਪਾਵਾਨ, ਹਮਦਰਦ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ
ਦਰਸਾਇਆ, “ਵਚਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ
ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਸ ਕੀਤਾ.... ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ
ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ।” ਯੂਹੰਨਾ 1:14.

**ਸਰਿਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ**

ਬੈਤਲਹਮ ਦੀ ਇੱਕ ਚਰਨੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਮਸੀਹ
ਦਾ ਦੇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਤਾਂ
ਦਾ ਭੇਤ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੂਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੇ
ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਐਨਾ ਪਿਆਰ
ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹੀ ਬਸਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ
ਤਾਜ ਨੂੰ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ
ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਣ ਦੇ
ਦਿੱਤੀ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਆਧਾਰਿਤ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ
ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਅਤੇ
ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਨਾ ਨਾ
ਪੈਂਦਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ
ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਇਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ

ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ
ਬੱਝ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ

ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਬੀਤੇਗਾ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ
ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂਗਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 8

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ

(1) ਕਿਸ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੀ
ਚਾਹਤ ਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ
ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹ ਬਣਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਮ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਝੁੱਕ ਕੇ ਖੁਆਇਆ। (ਹੋਸ਼ੀ 11:4)

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੰਧਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਲੱਗ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਚਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦਾ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸਖ਼ਤ ਰੱਸੀਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨੇੜੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਚਾਹਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 1:18). ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੇ ਲੈ ਸਹੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। (ਉਤਪਤ 1:26, 27) ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 9:19–23; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ 2:7, 8; 3:12; ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ 5:2) ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ, ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਡੇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਉਹ ਜੀਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। (ਦੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 12:32; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:38)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਪ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀਆਂ ਡੇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਸਕੇ।

ਮਸੀਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ।.... ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਵਧਾਉਣਾ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ.... ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਖਿੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਜਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ, ਉਸਦੇ ਖ਼ੁਦ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਹੈ।

(2) ਕਿਸ ਦਾਨ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਵੱਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ?

ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ। (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 6:23)

ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਗਿਆ

ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਮਰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਕੇ, ਘਮੰਡ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਸਵਾਰਥੀਪਨ, ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਲਈ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪਖੋਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਭਾਵੇਂ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਫੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਰ ਰਚਣਕਰਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਇੱਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਮੰਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੁਣ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਦਯਾਵਾਨ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਅਲੋਕਾਰ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਸੀ ਉਪਹਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਾਸ਼ਿੰਦਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਵਿਸਥਾਰ, ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉਠਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਬਣਤਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਕੇਵਲ ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਬਲਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਜਗਾਹ ਮਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

(3) ਜੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੁੱਹਈਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਇਆ?

ਚੋਰ, ਚੋਰੀ ਕਰਨ, ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਚੋਖਾ ਜੀਵਨ। (ਯੂਹੰਨਾ 10:10)

ਇਹ ਜੀਵਨ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤਾਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਹਰ ਉਸ ਰੂਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫੂਕ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਮਾਰਦੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਪੂਰਨ ਆਤਮ-ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਪੇ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਾਸ਼ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ-- ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸਤੱਰ ਤੱਕ

ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪੇ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਉਹ [ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ] ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ, ਪਰ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਕੀ ਉਹ ਜੀਵਨ ਪਾਉਣ, ਬਲਕਿ ਬਹੁਤਾਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ। ਉਹ ਉਸ ਮਹਾਨ ਪਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ ਵਰਤਮਾਨ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ।

(4) ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਨਵਾਲੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਹਰੇਕ ਜਿੰਦ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹੀ ਹੋਣ ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਮਰਿਆ?

‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ। (ਲੂਕਾ 19:10)

ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹੀ ਇੱਕਲੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੱਤੇ। ਹਰੇਕ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਦਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ,” ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ

ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਉਸਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਲੀ ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, “ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਮੇਰੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਇਸ ਰੀਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

“ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।....ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੀਆਂ ਹਨ।” ਪੂਰਬੀ ਚਰਵਾਹਾ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਿੱਕਦਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਡਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਬਲਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ-ਚਰਵਾਹਾ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਰੂਨ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ।” ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, “ਮੈਂ ਸਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲੈ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।” ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲੈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ,” “ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਡੇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ

ਪਿਆਰ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 77:20;
ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:3; ਹੋਸ਼ੇ 11:4.

(5) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਦਯਾ,
ਕੇਮਲਤਾ, ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸਦੇ
ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ?

*ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਫ਼ਿਲਿਪ੍ਪੱਸ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ? ਜਿਸ
ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ
ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ, ‘ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ
ਦਰਸ਼ਣ ਕਰਾ?’ (ਯੂਹੰਨਾ 14:9)*

ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ
ਦੇਖ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਭੈਭੀਤ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕੀ
ਉਸਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ
ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ
ਸੀ, ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਏ ਹੋਏ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ
ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਮਮਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ
ਸਿਰਫ਼ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਲੋਕਾਰ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਯਿਸੂ
ਦੇ ਸਧਾਰਨ, ਪਿਆਰੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜਿਸਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ
ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਿਆਲੂ, ਵਧੇਰੇ ਕਿਰਪਾਵਾਨ, ਵਧੇਰੇ ਕੇਮਲ
ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼
ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ

ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੈ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਮਡ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਪਿਤਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੋਮਲਤਾ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਤਿਬਿੰਬ ਹੈ। ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਬੀ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।” (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:3)

(6) ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਧੰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ,?

ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:7)

ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੁੜੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਖੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਤਦ ਤਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ

ਗਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਮੋਮਣੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਰਗੀ ਲਿਆਕਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਅਖੀਰ ਤੱਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਅਨੰਤ ਕੀਮਤ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਇਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਯੋਜਨਾ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ, ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗੁਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੁੱਚਲੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦਰਦ ਦੇ ਕੋਰੜੇ ਸਾਡੀ ਰੂਹ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ?

ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਾੜਨਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਨਰੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ।

(ਯਸਾਯਾਹ 53:5)

ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸਤੱਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਸ਼ਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਂ, ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਨ ਬਲੀਦਾਨ ਸਦਾ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇਗਾ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੀ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਖੜਾ ਸੀ? ਉਹ ਇਕਲੇਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪਾਪੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਕਲੇਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਮਹਿਮਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਰੇਕ ਔਰਤ ਅਤੇ ਮਰਦ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਮੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, “ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸਦਾ ਮੱਤਲਬ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੌਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੋਬਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

(8) ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਜੇ ਜਾਈਏ?

ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹੋ; ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਦੇ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਾਪ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਨਾ ਗਵਾਓ। ਇਹ ਪੱਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇੱਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)। ਧਰਮ ਦੇ ਭੁੱਖੇ-ਪਿਆਸੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਡਮੁੱਲੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ! ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਮਨ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਨਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾਂ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਉਹ ਨਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਪਾਪ ਦੇ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਉਤਾਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਜਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਕੱਜਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਖੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਾਪੀ ਤੋਂ ਸਰਾਪ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸੁਆਗਤ ਸਵਰਗੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਸੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਕਿ ਤੈਬਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!

(9) ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਹਰੇਕ ਭੇਡ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅਨੇਖੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਦਰਬਾਨ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਉਸਦਾ ਬੋਲ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਲੈ-ਲੈ ਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਯੂਹੰਨਾ 10:3)

ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹੀ ਇੱਕਲੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੱਤੇ। ਹਰੇਕ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਦਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ,” ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਉਸਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਲੀ ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, “ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਮੇਰੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ

ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਇਸ ਰੀਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਪੂਰਬੀ ਚਰਵਾਹਾ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਿੱਕਦਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਡਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਬਲਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ-ਚਰਵਾਹਾ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਰੂਨ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ।” ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, “ਮੈਂ ਸਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲੈ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।” ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲੈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ,” “ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਡੇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 77:20; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:3; ਹੋਸ਼ੇ 11:4

ਇਹ ਸਜਾ ਦੇ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਆਸ਼ਾ, ਜਿਸਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬੈਥਲਹਮ ਦੀ ਚਰਣੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ

ਪਿਆਰ ਜਾਗ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ।

*ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਵਕ,
ਧੀਰਜਵਾਨ, ਦਯਾਪੂਰਵਕ, ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕੇ ਦੇ
ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ
ਤਾਕਤ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ
ਦਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਲਈ ਰਿਹਾਈ ਦਾ
ਮੁੱਲ ਤਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਅੱਦਬੁਤ ਅਤੇ ਅਮਰ
ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਕਿਰਪਾਵਾਨ
ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਹਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੰਕਾਰ, ਸਵਾਰਥ
ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਦਾਨਾਂ ਨੂੰ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ
ਇਸ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ
ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਆਤਮ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ
ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੰਗਦਾ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾਤ
ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 9 ਸਲੀਬ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਣਾ

(1) ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਉਸ ਦਰਦ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿਵੇਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ
ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਿਹਾ?

ਉਹ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸ
ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਉਸ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗੂੰ ਜਿਹੜਾ
ਵੱਢੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੇਡ ਵਾਂਗੂੰ
ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਤਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੂੰਗੀ ਹੈ,

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਾ

ਖੋਲ੍ਹਿਆ। (ਯਸਾਯਾਹ 53:7)

ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਬਿੰਨਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਪੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਦਾਗ਼ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗਾ ਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਜਾਗ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਪਾਪੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੈਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਧਰਮ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। {1 ਐਸ ਐਮ 374}

ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੱਧ ਕੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ....ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਬੜੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ,

ਨਿੰਦਾ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਕਲਵਰੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਧੁਨੀ ਨਹੀਂ ਮਾਪ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਨਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਐਸਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਸਨ। {ਟੀ ਐਮ ਕੇ 69}

(2) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ, ਮਿਸਾਲ, ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰੇਗਾ?

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੀਏ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਅਨੰਦ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਤੁਛ ਜਾਣ ਕੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:2)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਸਥਿਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉੱਪਰ ਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਧੁੱਪ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ

ਟਿੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਤਾਬਿਆ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲਗਤਾਰ ਉਸਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਸੂਰਤ ਸਾਡਿਆਂ ਹਿਰਦਿਆਂ ਤੇ ਉੱਕਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕਣਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਤਜ਼ਰਬਾ ਉਸ ਤਜ਼ਰਬੇ ਦਾ ਮਾਪ ਹੈ ਮਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸਾਡਾ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਉ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਲਈਏ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾ ਦਈਏ, ਤਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੱਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਸਕੀਏ। ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲ ਤੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਤ-ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਤਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਲੇਲੇ ਦੇ ਲਹੂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧੰਨ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ?

**ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖ, ਕਿਉਂ ਜੋ
ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਲ ਦਯਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਛੁਟਕਾਰਾ
ਕਾਫੀ ਹੈ, (ਜ਼ਬੂਰ 130:7)**

ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਦੇ ਹੋਏ ਅਣਡਿੱਗੇ ਸੰਸਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਮਣੇ ਦੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਇਹ ਮੁੱਕਮਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇੱਕਮਾਤਰ ਆਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਬਚਾਅ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਇੱਕਮਾਤਰ ਆਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਔਹ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਾਨ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਧ ਕੇ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਆਦਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ ਜੋ ਇਨਸਾਨੀ ਮਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਟਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸਦੇ ਬਹਾਏ ਹੋਏ ਲਹੂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ।

(4) ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚਾਰ
ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ
ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦ ਉਸਨੇ ਬਿਨ-
ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਅਤੇ ਸ੍ਵੈ-ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ
ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਇਵਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ
ਦਿੱਤਾ?

*ਧਰਮ ਤੇ ਨਿਆਂ ਤੇਰੀ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਦੇ ਨੀਂਹ ਹਨ, ਦਯਾ
ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਚੱਲਦੀਆਂ
ਹਨ। (ਜ਼ਬੂਰ 89:14)*

ਸ੍ਵੈ-ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਇਵਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ
ਦਿੱਤਾ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਈਏ ਬਲਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ
ਜੀਵਨ ਪਾਈਏ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ
ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲੈ ਸਕਾਂ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪੇ
ਹੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦਾ ਅਤੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।” (ਯੂਹੰਨਾ
10:17, 18) ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸਵਰਗ
ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਤ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਸੀ। ਯਿਸੂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਕੀ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ
ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਇੱਕਠੇ ਸਨ, ਇਹ ਉਹੀ
ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ
ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਵਿੱਚ
ਦਯਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ
ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ।
ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਜਿਹਾ ਕਿ ਯਿਸੂ
ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ

ਇੱਛਾਨੁਸਾਰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਣ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੁੱਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬੰਨੇ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:8) ਯਿਸੂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਤਰਾਂ ਅਨੰਤ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਕੇਵਲ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਮੌਤ ਦੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਜਬੂਰ 16:10; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:31, 32) ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਤਾਪੀ ਹੋ ਕੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। (ਯੂਹੰਨਾ 11:25) ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਵਿਚੋਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। (ਇਬਰਾਨੀ 7:25). ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਤ ਉੱਚਿਆਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾਂ ਨਾਮਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। (ਫਿਲਿਪੀਆਂ ਨੂੰ 2:9)।

(5) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਤਰਾਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਾਰਣ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਨੰਦ ਪਾਵਾਂਗੇ?

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਵੇਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਯੂਹੰਨਾ 1:29)

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਂਦ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਪਰਕਾਸ਼

ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੀਏ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਧਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਧੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਬਾਰੇ; ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਜੈਕਾਰਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਐਹ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ!” ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਠਹਿਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਇੱਕ ਫਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, “ਕਿ ਪਿਆਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਮ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਤੱਲ ਜਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੱਚੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਆਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਹਿਰਦੇ ਦੀਆਂ ਵੇਦੀਆਂ ਦੇ ਬਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਬੇਦੇਸ਼ ਜੀਵਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਮਕਾਉਣ। ਤਦ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਿਆ ਸਲੀਬ ਦੇ ਵੱਲ ਲੇਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਦਾਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਅਣਕੱਜੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੇਜ਼ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਤੱਕ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 3:18)

ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕੇ, ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਤਦ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਣ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਓਗੇ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਧੁੰਦ ਉੱਡ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਰਕੀ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਣ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਪ

ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਪੱਖਪਾਤ, ਸਵਾਰਥੀਪਨ, ਸੈ-ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਐਹ! ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਤਦ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰਨ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਮੁੜ੍ਹ ਤੋਂ ਠੇਕਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨਾਂ ਹੀ ਕੁੜਕੁੜਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਸਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕਿਸ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹਪੂਰਣ ਬੋਲਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ ?

ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾ। (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 2:2)

ਮਨਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ੇ ਜੋ ਬਲੀਦਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਗੁਵਾਚੇ ਹੋਏ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ! “ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਾੜਨਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਨਰੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਹਾਂ। {ਯਸਾਯਾਹ 53:5}। ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਾਂਗੇ? ਕੀ ਯਿਸੂ ਹੋਰ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਧੀਕ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਸਾਡਾ ਇਹ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਨਾ ਪਿਗਲਦਾ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਕੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ, ਸ਼ਰਮ, ਅਤੇ ਅੱਤ ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ? ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਸ਼ਾ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਾ ਖੋਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਾ ਚੱਲਦਾ। ਸਾਡੀ ਹੁਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਭਾਗੀ ਅਤੇ ਧੰਨ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਾਪ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਡੂੰਗੇ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ਰਾਪ ਕਿੰਨੇ ਡੂੰਗੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਘੇਰਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਨਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ।

(8) ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਾਂਗਰ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮੁੱਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਪੂਰਨ ਘਮੰਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਘਮੰਡ ਕਰਾਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਮੇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 6:14)

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ
ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰਿਕ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ
ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੂਚੀ ਨਵੇਂ
ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਚਕ ਮਨੋਰੰਜਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਜਦਕਿ ਉਹ ਠੰਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਜੰਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।
ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਰੀਤੀਵਾਦੀ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੈ।
ਸਦੀਪਕ ਲਾਭ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ
ਅਤੇ ਬੇਸਬਬ ਹੋਣਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅੱਤ
ਡੂੰਗੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਬੁਲਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ
ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਫੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਕਿ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਉੱਤਮ
ਅਤੇ ਬੇਦੋਸ਼, ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਸਹਿੰਦੇ
ਹੋਏ, ਇੰਨੀ ਦਰਦਨਾਕ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ,
ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਕਦੇ
ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਸੇ ਅਸਚਰਜਜਨਕ
ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਚੌੜਾਈ, ਉੱਚਾਈ, ਗਹਿਰਾਈ, ਨੂੰ
ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਪਿਆਰ
ਦੀ ਅਤੁੱਲ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਦਾ ਮਨਨ ਨੂੰ ਮਨ ਨੂੰ ਭਰ ਦੇਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਛੂਣਾ ਅਤੇ ਪਿਗਲਾ ਦੇਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ
ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਸੂਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ;
“ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਗੋਂ
ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ
ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾ।” ਅਸੀਂ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕ ਕੇ
ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: “ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਘਮੰਡ ਕਰਾਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਮੇਰੀ ਵੱਲੋਂ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ।”

(9) ਅਸੀਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਨੂੰ ਬਿਤਾਵਾਂਗੇ?

*ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਚੰੜਾਈ, ਲੰਬਾਈ,
ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਹੈ! ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜੋ
ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਓ
। (ਅਫਸੀਆਂ 3:18-19)*

ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ
ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਾਰੇ
ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਅਸਫਲ
ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ
ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਬਾਰੇ;
ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾਂ ਦਾ
ਸਲਾਹਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ;
ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਜੈਕਾਰਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਐਹ,
ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ!” ਜਦੋਂ
ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਠਹਿਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ
ਦੀ ਇੱਕ ਛਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ
ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, “ਕਿ ਪਿਆਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ
ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ।
ਪਰ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉਸ

ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਮ ਹੈ।
ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ,
ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਤੱਲ ਜਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੱਚੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਆਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਦੀ
ਤਰਾਂ, ਹਿਰਦੇ ਦੀਆਂ ਵੇਦੀਆਂ ਦੇ ਬਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ
ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ
ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਬੇਦੇਸ਼ ਜੀਵਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਮਕਾਉਣ।
ਤਦ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਿਆ
ਸਲੀਬ ਦੇ ਵੱਲ ਲੇਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

**(10) ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੱਕ
ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹੜੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ
ਸਲੀਬ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਕਰਨਗੇ?**

***“ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ,
ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ
ਰਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਹੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ
ਅਤੇ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ!” (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 4:11)***

ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਅਦਭੁਤ
ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਸੀਮਿਤ
ਸਮਝ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ
ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ
ਦਯਾ ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਲੀਬ
ਉੱਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧਮਤਾ ਦੀ
ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪੂਰਨ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ
ਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ, ਗਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਉੱਚਾਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਛੁੱਡਾਏ ਗਏ ਇੰਝ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਜ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਸਦੀਪਕ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਨਵੀਂ ਸੱਚਾਈ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ।

(11) ਚੈਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਛੁੱਡਾਏ ਗਏ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸਤ੍ਹਤੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੀ ਕਰਨਗੇ।

ਤਾਂ ਚੈਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਮੁਕਟ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟਣਗੇ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 4:10)

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੀਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੇਖਣਗੇ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸਦੀ ਸਮਰੱਥ ਨੇ ਅੰਤਰਿਕਸ਼ ਦੇ ਮਹਾਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ

ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਸ਼ਾਨ,
 ਉਹ ਜਿਸਦੀ ਕਰੂਬ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਸਰਾਫੀਮ ਵਡਿਆਈ
 ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਨੰਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ
 ਨੂੰ ਝੁਕਾਅ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ
 ਚੁੱਕ ਸਕੇ; ਸੋ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨੂੰ
 ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਉਸ ਤੋਂ ਫੇਰੇ ਹੋਏ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਸਹਿ
 ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਤਦ ਤੱਕ ਸਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਗੁਵਾਚੇ
 ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਰਾਪਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਤੋੜ
 ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ
 ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ,
 ਸਾਰੇ ਮੁਕਾਮਾਂ ਦਾ ਵਿਚੋਲਿਆ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ
 ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ
 ਲਈ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ
 ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ
 ਬਚਾਏ ਹੋਇਆਂ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ, ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ
 ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਨੰਤ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ
 ਉਸਦੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦ
 ਉਹ ਉਸਦੇ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ
 ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ
 ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ
 ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਯੋਗ ਹੈ ਉਹ ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ
 ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ
 ਆਪਣੇ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ
 ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ।”

*ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦਾ
 ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ
 ਦੋਨਾਂ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ
 ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਸਮਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦ ਉਸਨੇ*

ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਗਾ ਲੈ
ਲਈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ
ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਰਤਾ
ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇੰਨੇ
ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ
ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਜਿਹੇ ਇੱਕ
ਆਸ਼ਾਹੀਣ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਤੇ ਛੁਡਾਉਣ
ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ, ਜੋ ਪਿਆਰ ਦਾ
ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਝ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ,
ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਯਾ ਦਾ ਸਹਿ ਸੰਤੁਲਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੈਲੁਸ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਮੈਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਏ ਗਏ ਮਸੀਹ
ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੋਜਦੇ ਅਤੇ ਸਿਖਦੇ ਹੋਏ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ
ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਭੈਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ
ਤਾਜ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 10

ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੇਹਫ਼ਾ

(1) ਇੰਮਊਸ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ?

ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਬਾਲੇ ਨਹੀਂ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ? (ਲੂਕਾ 24:32)

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਾਈ ਅਸੀਮ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇੱਕ ਫੁਹਾਰੇ ਨੂੰ ਇੰਜ ਦੇਖਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦੇ ਵੱਲ ਗੌਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਗਿਆਈ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦਾ ਕਾਰਜ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਭੇਤ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਨ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਿਹਨਤੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਸੀਮ ਬਿਨ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਪਵੇਗਾ। ਸੱਚਾਈ ਜੈਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਦੀ ਉੱਚਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤਦ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਾਂਗੇ ਜੋ ਕਿ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਮਾਨਾਂ ਜਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵੱਲ ਝੁੱਕ ਗਈ ਤਾਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਸਕੇ।

ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਰੱਬੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਮਰ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਸ਼ਲਾਗਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਨਮਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ

ਖੇਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ਾ ਸਾਡੀ ਸ਼ੇਧ ਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਦੀ ਚਮਕ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਸਦੀ ਉੱਚਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਗਿਆਈ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹੜਾ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਹੈ?

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ, ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਹੈ। (ਯੂਹੰਨਾ 10:17)

ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਨੇ ਪਾਪੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਦੁਨੀਆ ਸਜਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਇਵਜੀ ਅਤੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਬਣ ਗਿਆ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਘੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਉੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡਿੱਗੇ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੰਤ ਬਲੀਦਾਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਵਾਚੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ

ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।” ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਮਰਨ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਪੀ ਪੀੜੀ ਦੇ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਦੇ। ਯਿਸੂ, “ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾ ਆਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ।” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:11)

ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਲੀਦਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਭਾਈ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਉਸ ਜਾਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਬਚਾਇਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਪੱਤਣ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਸੱਕਣ ਤਾਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਣ।

(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਦੀ ਤਰਾਂ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

**ਇਹ ਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਚਰਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਚਾ ਹੈ,
ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ। (ਜ਼ਬੂਰ 139:6)**

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨਦੀ ਦੇ
ਕਿਨਾਰੇ ਛੁਡਾਏ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵੇਗਾ। ਉਹ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰੇਗਾ।
ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੱਥ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗਨ
ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਖੂਬੀ ਨੂੰ
ਦੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ
ਜਾਣਨਗੇ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕਿਰਨ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰਦਾ
ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਹੋਏ
ਧੰਨਵਾਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾ-ਸੁੱਕਰੇ
ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰਵ-ਉੱਤਮ ਪਿਆਰ ਨੂੰ
ਜਾਣਨਗੇ। ਤਦ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਨੇ ਜਗਤ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ
ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ
ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ, ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਬਲਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ
ਜੀਵਨ ਪਾਏ।

**(4) ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਦਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ
ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦਾ
ਹਿਰਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਕੀ ਕਰਦਾ
ਹੈ?**

**ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ
ਇਉਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ
ਖਿੱਚਾਂਗਾ।” (ਯੂਹੰਨਾ 12:32)**

ਮਸੀਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲਈ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਉਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਾਂਗਾ।” (ਯੂਹੰਨਾ 12:32) ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। {1SM 323}

(5) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਅੱਤ ਉੱਚਾ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਬਖਸ਼ੇ। (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:31)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰਾ ਭੇਜਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਿਖ ਦੇਵੇ। ਕੀ ਕੋਈ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਉਸਦੀ ਤਰੀਦ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ? ਕੀ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਐਹ, ਤਦ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਕੱਟ ਲਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੋਬਾ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਮਾਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੋਬਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਵੀ ਮਾਫ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਬਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਅਨੰਦ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀ ਦੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿੱਚੋਲੀਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ।

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਫੀ ਦੇ ਅਨੰਦ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ, ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਖਿਚਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ, ਖੁਦ ਦੇ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਹੈ।

(6) ਸੱਚੀ ਤੋਬਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸ ਕਿਰਪਾਮਈ ਸੱਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਹੇ ਸਾਰੇ ਥੱਕੇ ਹੋਇਓ ਅਤੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਹੋਇਓ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦਿਆਂਗਾ। (ਮੱਤੀ

ਕੋਣ ਇੱਛੁਕ ਹੈ ਸੱਚਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ?
 ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਜੈਸਾ ਵੀ ਹੈ, ਬਿਨਾ
 ਦੇਰ ਕੀਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ
 ਵਚਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
 ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਤੋਂ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
 ਸਕੇ।

ਜਦੋਂ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ
 ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਨਹੀਂ
 ਕਰਨਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ,
 ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲ ਤੈਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ
 ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਈ
 ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ
 ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ
 ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
 ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ
 ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ
 ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ
 ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਬਲਕਿ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ
 ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੱਖ ਦੇ
 ਸਵਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ
 ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਤੋਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀਆਂ ਹਨ।

(7) ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦੇ
 ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦਾ ਦਾਨ

ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਹੈ ਜੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ?

ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਟ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਕੇ ਸੁਗੰਧ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:2)

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦਾ ਵਸੋਬਾ ਸੀ। ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਬੱਚ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੂਰੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਸੀ ਜੇ ਪਾਪ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਹਿਮਾਮਈ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਿਸਨੇ ਪਾਪੀ ਪੀੜੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਖਾਦਾ। ਜਦ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੁਵਾਚੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਉੱਠ ਖੜੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹਿਰਦਾ ਅਸੀਮ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਪਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਿਆਰ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਪਾਪੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦਕਿ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਂਗਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਪਾਪਾਂ ਦੇ

ਲਈ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿੱਤ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਤੋਂ ਛੁੜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈ ਲਿਆ—ਪਾਪ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਘਿਨਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਸ਼ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।

(8) ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਅਯੋਗ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਾਂਗਾ ਨਹੀਂ। (ਯੂਹੰਨਾ 6:37)

ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਲਾਚਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਣ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਉਹ ਜੋ ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ, ਜਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸਮਝੋ: “ਮੈਂ ਉਸ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ,

ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਾਂਗਾ ਨਹੀਂ।” ਯੂਹੰਨਾ 6:37। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ—ਕਦੇ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਤੈਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਪੀ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਸਜਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਯਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਉੱਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੰਦਮਈ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਅਸੀਮ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉੱਤਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੀ ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦੰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈ ਲਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇ।

(9) ਕੋਮਲ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਿਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ?

ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇਈਏ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:16)

ਜਦੋਂ ਮਨ ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੂਰਨ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਨਾਕ

ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਉਂ
ਮਾਰਿਆ? ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਕਰਕੇ। ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ?
ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ। ਤਦ ਪਾਪ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ
ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੇਮ ਤੇੜਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਕੂਲ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇ
ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਪਾਅ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?
ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ
ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਪਾਪ
ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਇਹ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਮਲ ਦਯਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬੇਮਿਸ਼ਾਲ,
ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਹੈ,
ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਮ, ਦੂਰਵਚਨ,
ਫਜ਼ੀਹਤ ਅਤੇ ਗਲਤਫ਼ਹਿਮੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ
ਚਲਾਇਆ। ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੋ, ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ
ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕੁੱਚਲਿਆ ਅਤੇ ਘਾਇਲ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਾੜਨਾ
ਪੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋੜ੍ਹੇ ਖਾਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ
ਗਏ।

ਸਮਾਂ ਨਾ ਗਵਾਓ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ
ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਈ ਵੀ
ਕੰਮਜ਼ੋਰੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਨਕਾਰਿਆ
ਜਾਣਾ, ਹੁਣ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੋ...ਯਿਸੂ ਦੀ
ਬੁਲਾਹਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਵੋ, ਅਤੇ ਤਾਜ ਦੀ
ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਰਝਾਓਂਦਾ ਨਹੀਂ,
ਜੀਵਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜੀਵਨ

ਨਾਲ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਟੁੱਟ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਕਿਸਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਘੋਰ ਦੁੱਖਦਾਈ ਸ਼ਰਾਪ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ?

ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਸਾਡਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2)

ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ-ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਦੁੱਖ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਹੀ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦਮ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਵਾਚੀ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਵਜੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਦੁੱਖ ਜਿਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਵੱਧਦਾ, ਗਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਧਾਰਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਤੈਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ

ਲਈ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਾਪ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਣ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਲ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਹਾਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਐੱਖੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਡੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਿਤ ਹੈ।

(11) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸ੍ਵੈ-ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦਾਨ, ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਅਯੋਗ ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ?

ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰਿਆ। (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 5:8)

ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰਿਆ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਨਿੰਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਸਾਡੇ ਨਾ-ਸ਼ੁੱਕਰੇਪਨ ਅਤੇ ਹੱਠੀਪਨ ਨੂੰ ਝਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਭੱਟਕਣ, ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਸਖਤਪਨ, ਸਾਡਾ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦੇ

ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਫੈਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਅਯੋਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਲਿਆ ਬਲਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਭਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਅਯੋਗ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਦਾਅਵਾ ਸਾਡੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

(12) ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ?

... ਜਿਹਨਾਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। (1 ਪਤਰਸ 1:12)

ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿਆਲੂ ਰੂਹਾਨੀ-ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਭੇਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਤੁੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਵੱਲ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ

ਹਿਰਦਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਦਾਰ ਹੈ ਉਹ
ਅਨੰਤ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ,
ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ੁੱਕਰਾਨੇ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਨਾਲ
ਝੁੱਕਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ।

*ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਪਿਆਰ ਦੀ ਉੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ
ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮਸੀਹ
ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਯਾ ਨਾਲ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਉਹ ਤੇੜੀ ਗਈ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈਣ
ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ
ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਝਰਨੇ ਨੂੰ
ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਗਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ
ਇਸਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਚੈੜਾ
ਹੋਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।*

*ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਲਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ
ਅਸੀਮ, ਅਤੇ ਕਿਨਾਰੇ ਰਹਿਤ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ*

ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ
ਪਵੇਗਾ, “ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਦਬੁਤ
ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ
ਸਕਦਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਤੈਬਾ ਦੇ ਅਦਬੁਤ ਦਾਨ ਕੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ
ਹਾਂ ਜੋ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਿਆਰ
ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ
ਗਏ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਾਨ ਨੂੰ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ
ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ
ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 11

ਮਸੀਹ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ

(1) ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ,
ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯੁੱਗਾਂ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਆਸ਼ਾ
ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਅਦਬੁਤ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

*ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਫੇਰ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ
ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। (ਯੂਹੰਨਾ 14:3)*

ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ
ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਉਹੀ ਯਿਸੂ
ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ,
ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਵਾਪਿਸ
ਆਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ
ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ
ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਤੱਕ,” ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ
ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਲਈ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਕਟ ਪਹਿਨਾਵੇਗਾ। ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਧਰਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਜੀਵਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨਗੇ, ਜੋ ਕਿਸੀ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲੋਂ ਮਿੱਠਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਯੁੱਧ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। “ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਲੋਕੇ ਆਓ! ਜਿਹੜਾ ਰਾਜ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋਵੋ। ਮੱਤੀ 25;34.

(2) ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀਦਾਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ?

ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੂਸਰਾ ਸਹਾਇਕ ਦੇਵੇਗਾ।— (ਯੂਹੰਨਾ 14:16)

ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆ ਸੱਕਣ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਮੁੱਹਇਆ ਕੀਤਾ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨੂੰ
ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ
ਕਰੂਰ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ
ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ
।” ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਸ਼ਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ
ਉਸਦੇ ਪੱਖ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ
ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ
ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

**(3) ਕਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ (ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ) ਦਾ
ਪੂਰਾ ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ?**

*ਹਨਾਨਿਆ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਡਿੱਗ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ
ਸੁਣਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਡਰ ਛਾ ਗਿਆ।”
(ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:32)*

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ
ਵਾਅਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾਂ ਕੀ ਪਹਿਲੇ
ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਹਰ ਦੂਸਰੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ
ਤਰਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ
ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ
ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਰੱਬੀ
ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੋਣ ਦੇ

ਲਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ “ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:13 ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੀਨਤਾਪੂਰਵਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਸਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਤਾਂਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬੱਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਬਰਕਤ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਗਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਜੀਵਨ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਮਿਹਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?

**“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ
ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ
ਨਾ ਡਰੇ ਅਤੇ ਘਬਰਾਏ।” (ਯੂਹੰਨਾ 14:27)**

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ
ਮਿਹਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਉਹ
ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ
ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦਾ ਜੀਵਨ,
ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਗਰਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਲੋਕ ਉਸਦਾ
ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਭੇਜਿਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ
ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ
ਛੱਡਿਆ।” ਯੂਹੰਨਾ 8:29 ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ
ਕੋਈ ਵੀ ਤੂਫਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਪੂਰਨ ਏਕਤਾ
ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ
ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ
ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। “ਮੇਰਾ ਜੂਲਾ ਆਪਣੇ
ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੇਮਲ
ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ
ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਪਾਓਗੇ। ਯੂਹੰਨਾ 14:27; ਮੱਤੀ
11:29. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ
ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜੂਲਾ ਸਹਿਣ ਕਰੋ,
ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜੂਲੇ ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਪਾਓਗੇ।

**(5) ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ**

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਨਾ ਕਰੇ?

*“ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।
(ਯੂਹੰਨਾ 5:30)*

ਇਹ ਖ਼ੁਦ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਸ੍ਵੈ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਜੀਵਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਠੇਸ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੁੱਕੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਪਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤੁੱਛ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਨਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੰਨੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। “ਪਿਆਰ ਧੀਰਜਵਾਨ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਖੁਣਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਿਆਰ ਫੁੱਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਿਆਰ ਫੁੰ-ਫੁੰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੁਚੱਜਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ, ਚਿੜਦਾ ਨਹੀਂ, ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਉਹ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਝੱਲ ਲੈਂਦਾ, ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ, ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ। ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਟਲਦਾ ਨਹੀਂ,” 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 13:4-8,

ਸੰਸਾਰਿਕ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖੁਸ਼ੀ ਓਨੀ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰਿਕ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਜੀਵਿਤ ਜਲ ਦਾ ਸੋਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਖੁਸ਼ੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(6) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ। (ਯਸਾਯਾਹ 26:3)

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਧਰਮ (ਰਿਸ਼ਤੇ) ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਸਹਜ, ਬੇਚੈਨ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੇਵੇਗੀ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਰਾਮ, ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ। ਹਰੇਕ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣਾ, ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਰਾਮ ਦਾ ਭੇਤ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਆਤਮਾ ਦੇ

ਕੋਲ ਇੱਕ ਐਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਖੋਹ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(7) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲੇਗਾ?

ਕਿ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੜ੍ਹ ਫੜ੍ਹ ਕੇ, (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:17)

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਭੂਰੀ ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ—ਸ਼ੁੱਧ, ਸ਼ਾਂਤੀਦਾਇਕ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸੋਖਾਂਗੇ ਬਲਕਿ ਇਸਨੂੰ ਫੈਲਾਵਾਂਗੇ ਵੀ। ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਣ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਧੇਰੇ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਮਰੂਪਤਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕੇਗਾ।

...ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਐਸੇ ਉੱਚ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਹਉਮੈ ਦਾ ਪੱਤਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ,

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ
ਚੱਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਮਸੀਹ ਵੱਧੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਟਾਂਗਾ।

ਮਨ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ
ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ
ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਨਿਮਰਤਾ ਆਵੇਗੀ।
ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਦੇ
ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ
ਸਮਝਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਦਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਾਂਗੇ
ਜੋ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ
ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕੀਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ
ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਬਲਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ
ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੇ
ਸਾਡੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਮੁੱਲ ਤਾਰਿਆ ਹੈ; ਅਸੀਂ
ਮਸੀਹ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗੇ।

(8) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨ
ਦੁਆਰਾ, ਅਥਾਹ ਡੂੰਗਿਆਈਆਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ
ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ
ਕਾਹਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ?

*ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਚੰਡਾਈ, ਲੰਬਾਈ,
ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਹੈ! ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜੋ
ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਓ
। (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:18-19)*

ਸਾਰਾ ਪੁਰਖੀ ਪਿਆਰ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ
ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਪੀੜੀ-ਦਰ-ਪੀੜੀ ਆਇਆ ਹੈ;
ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੋਤੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ
ਖੁੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੇਅੰਤ
ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾਂ ਥੱਕਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਤੁੱਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚੋਟੀ ਜਿਹੀ
ਲਹਿਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਜੁਬਾਨ ਇਸਨੂੰ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ; ਕਲਮ ਇਸਨੂੰ
ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ
ਇਸਦਾ ਮਨਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ
ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਦੇ
ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ
ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ
ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨੂੰ ਸੱਦ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਇੱਕ
ਅਨੰਤਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਯੁੱਗਾਂ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ
ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮਰਨ ਦੇ
ਲਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ
ਚੌੜਾਈ, ਗਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਉੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਹੀਂ
ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਇਸਨੂੰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਵੀ
ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਰ
ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਯੋਜਨਾ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ
ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਦੇ ਲਈ ਵੱਧ
ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁੱਲਣਗੇ।

(9) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੜਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਜੀਵਿਤ ਜਲ?

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ “ਮੈਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਭੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਪਿਆਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। (ਯੂਹੰਨਾ 6:35)

ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਉਹ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾਂਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਵੇਗਾ।” “ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ “ਮੈਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਭੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਪਿਆਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 3:20; ਯੂਹੰਨਾ 6:35.

ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰੋਟੀ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲਗਾਤਾਰ ਪੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ

ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਥੱਕਿਆ ਹਾਰਿਆ ਯਾਤਰੀ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੋਤੇ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਤ੍ਰੇਹ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਸਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਸੋਤਾ ਹੈ {ਐਮ.ਬੀ 18-19}

(10) ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੇ ਸਾਰੇ ਥੱਕੇ ਹੋਇਓ ਅਤੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਹੋਇਓ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦਿਆਂਗਾ। (ਮੱਤੀ 11:28)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਭੇਡ ਹੇਠ ਪਾਏ ਆਦਮ ਦੇ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਰੀ ਬੋਝਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਬੁਲਾਵੇ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹਾੜੇ ਭਰਨ ਦੇਰਾਨ, ਉੱਬੜ-ਖਾਬੜ ਰਸਤੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੇਡ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਡਰ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਚੈਨ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਮਰ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦਿਲ ਦਾ ਦਾਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਸ ਸਾਰੇ ਧਨ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਹੈ ਜੋ ਧਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਸਰਲਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਛੂਹਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਯਿਸੂ ਦਿਆਲੂ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ, ਰਾਹ, ਸੱਚ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਉਸਦੀ ਦਯਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾਮਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਐਨਾ ਕਿਉਂ ਔਖਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ?... ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰਗ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉੱਬੜ ਖਾਬੜ ਰਸਤੇ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਧਨ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਭਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਉ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬਦਲੀਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਚੱਲੀਏ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(11) ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਭਈ ਉਹ ਦਾ

**ਭਰੋਸਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਸਦਾ ਤੱਕ ਯਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ
ਰੱਖੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਸਨਾਤਨ ਚੱਟਾਨ ਹੈ।
(ਯਸਾਯਾਹ 26:3-4)**

ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਵਾਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ
ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ
ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਪਾਉਣਗੇ।
ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ
ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ
ਸੰਪੂਰਨ ਅਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,
“ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਭਰੋਸਾ
ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ।” ਯਸਾਯਾਹ 26:3 ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ
ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਜਾਪ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਵਾਮੀ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ
ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਉਹ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ
ਦੇ ਉਸ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੀ
ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਜੋ
ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ
ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣਿਤ ਪੀੜ੍ਹੀ ਚਿੱਟੇ ਜਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ
ਨਾਲ ਚਲੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਅਰਾਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼
ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ
ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਆਓ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖੋ,
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕੇ ਅਸੀਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ

ਹਾਂ। ਸਵਰਗ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪਹੁੰਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ
ਤੱਕ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ, ਓਨੀ ਹੀ ਵੱਧ ਤੋਂ
ਵੱਧ ਮਹਿਮਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜਿੰਨਾਂ ਅਸੀਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਾਂਗੇ; ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਓਨੀ ਹੀ
ਗਹਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

*ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਇੱਕ
ਦਿਨ ਜਲਦ ਹੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ
ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਵੇਗਾ ਤਾਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੈ
ਸਕੀਏ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ
ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਗਰੀ ਦੇ ਵੱਲ
ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ
ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ
ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਾਂ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਮੇਰੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਸਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ*

ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਪੂਰੀ
ਤਰਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਚਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ
ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ - ਜੋ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਧ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ
ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਤੇ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੋਹ
ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 12

ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਮੁੱਲ

(1) ਜਦਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਐਨੇ ਉੱਚੇ ਮੁੱਲ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚਾਹਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਲਏ ਹੋਏ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ।(ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 6:20)

ਅੱਜ ਇਨਸਾਨ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਸੇ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦਾ ਹੈ, ਉਸਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਲੁੱਟ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਜਿੰਨਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ... ਯਿਸੂ ਮਰਿਆ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਦੀਪਕ ਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕੇ। ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। “ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ” “ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ” “ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਲਏ ਹੋਏ ਹੋ: ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਨ।” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 6:19, 20) ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਸ ਮਹਿੰਗੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਜਿਵੇਂ ਜੁਆਨ ਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਲਾੜਾ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਉੱਤੇ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।
(ਯਸਾਯਾਹ 62:5)

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ

ਵਿਆਹ ਕੇ ਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਨੇਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਧਰਮ, ਇਨਸਾਫ਼, ਦਯਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਬਣਾਵਾਂਗਾ,” ਰੋਸ਼ੇ 2:19 ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ: “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਜੋ ਹਾਂ।” ਯਿਰਮਿਯਾਹ 3:14. ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਿਓਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਆਰੀ ਵਾਂਗੂੰ ਮਸੀਹ ਲਈ ਅਰਪਣ ਕਰਾਂ।” 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:2

(3) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ?

ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:37)

ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਾਡੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। “ਇਸ ਕਾਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ

ਭਾਈਆਂ ਵਰਗਾ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਕੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ 2:17, 18).

ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੈ-ਭੋਗ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ ਉੱਚ ਪਿਆਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ,” “ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ (ਯੂਹੰਨਾ 15:5). ਮਨੁੱਖੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਗੰਦੇ ਚਿੱਥੜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਾਲ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਪਾਪੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਉੱਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਹੈ।

(4) ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਈਲ ਹੈ?

**ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਅੰਸ
ਅਤੇ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਹੋ। (ਗਲਾਤੀਆਂ
ਨੂੰ 3:29)**

ਜਿਵੇਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ। ਸੋ ਇਹ
ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ
ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਨੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ
ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ ਅਬਰਾਹਾਮ
ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਈ ਕਿ ਸਭ ਕੌਮਾਂ
ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣਗੀਆਂ। ਸੋ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਨਾਲ
ਬਰਕਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 3:6-9

ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਸਾਬਿਤ
ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸੱਚੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਕੇਵਲ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ
ਤਾਲਮੇਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ
ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

**(5) ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਈਲ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ
ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ
ਸੁੰਦਰ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?**

**ਹੇ ਯਾਕੂਬ, ਤੇਰਾ ਕਰਤਾਰ, ਅਤੇ ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਤੇਰਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਯਹੋਵਾਹ ਹੁਣ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਨਾ
ਡਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ**

ਲੈ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਹੈਂ। (ਯਸਾਯਾਹ 43:1)

ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੇ ਆ ਪਿਆ ਜੇ ਉਸਦਾ ਕਰੀਬੀ ਸੀ। ਦੇਖੋ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ 25:25, 47-49; ਰੂਥ 2:20. ਇਸ ਲਈ ਪਾਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ, ਜੇ ਕਰੀਬੀ ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧੀ ਬਣਿਆ। ਮਾਂ, ਪਿਓ, ਭਰਾ ਮਿੱਤਰ, ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਕਰੀਬ ਸਾਡਾ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਡਰ ਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਨਾ ਡਰ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਹੈਂ।” “ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਅਤੇ ਆਦਰਯੋਗ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਦਲੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਦੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮਾਂ ਦਿਆਂਗਾ।” ਯਸਾਯਾਹ 43:1, 4.

ਮਸੀਹ ਸਵਰਗੀ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨੂੰ ਘੇਰੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ? ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਪਰ

ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਾਤੇਦਾਰੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਾਈ ਭੈਣ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਨ ਵਿੱਚ ਛੇਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਤੇ, ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਕੇ-ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

(6) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਤੰਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਨ ਭਰੋਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਮਸੀਹ ਕਰੇਗਾ?

ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰੇ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਗੁਣ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪੂਰਨ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਣ—ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪੀਪਨ ਦੇ ਕਾਰਣ—ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੰਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਮਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ੱਟ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਨ ਆਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਜਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੁੱਕਤੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਕਮਾਤਰ ਆਸ, ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਜੋ ਸਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੈ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(7) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀਆਂ ਵਜੋਂ ਇਹ ਜਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਖੁਦ ਦੇ ਲਈ ਮਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪੌਲੂਸ ਦੀ ਤਰਾਂ ਕੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਾਂਗੇ?

ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੋ ਮੈਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 2:20)

ਮਸੀਹ, ਵੱਡਮੁੱਲਾ ਮਸੀਹ, ਮਸੀਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭਨਾ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਚਾਰ, ਹਰ ਸ਼ੁੱਧ ਇੱਛਾ, ਹਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼, ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜੋਤੀ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਰਾਹ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਵਾਰਾ ਜਿਉਣਾ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਪੌਲੂਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੋ ਮੈਂ ਸਰੀਰ

ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।” (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 2:20).... ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਨੂਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਥਾਨ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਤੀਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸੱਟ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਖੋਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜਾਇਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮੁੱਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿੱਜੀ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

(8) ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:5)

ਉਹ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਵਿਚਾਰ, ਵਚਨ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਿ ਉਸਦੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਕਸਾਹਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਮਰਤਾ, ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੀਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇ ਬਾਲਕੇ, ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ; ਜੇ ਧਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸੱਤਰ, ਦੱਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪਰਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਤਮ ਬਲੀਦਾਨ, ਆਤਮ-ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਦੀਪਕ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਉਹ ਬੱਕਰਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਦੀਪਕ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਕਮਾ ਕੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਗਿਆ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:12)

ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਦਬੁਤ ਉਦੇਸ਼, ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਭੇਤ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗਦੂਤ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੀਤ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਚਮਕ ਰਹੀ ਮਹਿਮਾ

ਆਤਮ-ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਤਮ ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ; ਕਿ ਪਿਆਰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਭਲਿਆਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਉਸਦਾ ਸਰੋਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(10) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਦਭੁੱਤ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ?

ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਦਯਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ।
(ਤੀਤੁਸ 3:5)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇਨਾਮ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ!” ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 3:11. “ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਦਯਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ। ਤੀਤੁਸ 3:5. ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਕਰੇਗਾ। ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 3:20.

ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਣਦਿੱਖ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜ

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਉੱਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਦਯਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਇਹ ਭਲਿਆਈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਖੁੱਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਬਾਗੀ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੰਨਾ ਥੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਮਰ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ। ਐਸੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੀਏ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨਾਮ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਮੱਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨਤਾਈ ਦੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਦਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਅਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਗਾ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਿੰਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਆਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਐਨਾ ਫਿਕਰਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸੰਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਜੇਤਾ ਅਤੇ ਫਤੇਹਮੰਦ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਐਨਾ ਮਹਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਚੁੱਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਮਿੱਲੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛੁਡਾਉਣ
ਵਾਲਾ ਸੰਗੀ ਬਣ ਗਿਆ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ
ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
ਬਲਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ
ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਗਤਾ
ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 13

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ

(1) ਜਦੋਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:16)

ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ,, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਆਰ ਹੈ (ਆਇਤ 8) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ

ਉੱਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਤਮਿਕ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਸਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨਾਮ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਏਡਾ ਚਲਾਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਕਾਰਨ ਦੀ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕੀਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਮਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਤਕਨੀਕ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਚਾਅ, ਮਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਬੂਰ 63:6; 139:17, 18) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ ਦਾ ਚੇਤਾ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ
ਸਾਡੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ
ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚਲੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ
ਲਈ ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
(ਮਲਾਕੀ 3:16).

(2) ਜੇ ਪਿਆਰ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ,
ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ
ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ?

*ਹੇ ਪਿਆਰਿਓ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ
ਰੱਖੀਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਆਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ
ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ
ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। (1
ਯੂਹੰਨਾ 4:7)*

ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ,
ਸੁਭਾਵਿਕ ਈਸ਼ਵਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਰਿੱਤਰ
ਸ਼ੁੱਧ, ਉੱਚਾ, ਭਲਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ੁੱਧ
ਸਿਧਾਂਤ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਇੱਕਠਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੀ
ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ
ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੈਨ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ। ਇਹ ਨਮਰ, ਮਿਹਨਤੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਿਹਨਤ ਦੇ
ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨੂੰ
ਵਧਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ

ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਗ਼ੈਰ ਮਸੀਹ-ਪਿਆਰ ਦੇ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜੇਤੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਭੂਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਪਿਆਰਹੀਣ ਮਸੀਹਾਂ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਉਹ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ।

(3) ਇਹ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਵੱਲ ਦਯਾ, ਅਸੀਮ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਨਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਯਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। (ਯਹੂਦਾ 1:21)

ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਐਸੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੰਡੇ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਿਆਰ

ਦੀ ਬਾਬਤ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦਾ ਬਲੀਦਾਨ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚੇਲੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਲ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਪੁਕਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਐਹ! ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਉੱਚਾਈ! “ਪਿਆਰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਾ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਹੋਵੇ।” “ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸੱਦੇ ਜਾਈਏ! ”¹ ਯੂਹੰਨਾ 4:10; 3:1.

ਹਰ ਸੱਚੇ ਚੇਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਆਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਦੇ ਵਾਂਗਰ ਦਿਲ ਦੀ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਬਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੇਮਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਦੇ-ਭਾਗੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਓ। ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ। (ਯਾਕੂਬ 4:7)

ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹਨਾਂ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ” ਮਸੀਹ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀ, ਤਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੈਬਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣ ਸਕਣ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।” ਮੈਨੂੰ ਸਜਾ ਲੈਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਤੈਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਪਾਪੀ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਿੰਨਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਉਸੇ ਦੀ ਹੈ: ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਿੱਧ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ, ਜੋ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਦੱਸੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਓ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ
ਆਵੇਗਾ। ਹੇ ਪਾਪੀਓ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਸੁੱਧ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹੇ
ਦੁਚਿੱਤਿਓ, ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ। (ਯਾਕੂਬ
4:8)

(6) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਹਿਮਾ
(ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ) ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ
ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਵਿੱਚ
ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ?

ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਅਣਕੱਜੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਦਾ
ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੇਜ਼ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਤੱਕ
ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 3:18)

ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਦਯਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ
ਭਲਿਆਈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ
ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ
ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰੀਬੀ
ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ
ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸਪਸ਼ੱਟ ਸਮਝ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ,
ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਚਲਾਕ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਨ ਦੇ ਕਾਬਿਲ
ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ
ਭੇਰੇਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਨੰਦ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਉਪਯੁਕਤ
ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ
ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹਨ,
ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਲਕਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ: ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ
ਨੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਬਾਲਕ ਸੱਦੇ ਜਾਈਏ!

ਭੈਣ-ਭਰਾਵੇਂ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ, ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭੱਧੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਨਾ ਕਰੀਏ--ਕੁਧਰਮ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਤਮਾ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਰਿਹਾ, ਬਲਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੇ-ਪਰਤੀਤੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(7) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਬੀਤਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:17)

ਸ਼ੁੱਧ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੀ ਹੋਰਨਾਂ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਸਵਾਦ ਜਾਂ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ....

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਵੇਗ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੁਕੇ ਰਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮਰੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਜੋ ਸਭ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਬੱਲ ਮਿਲੇਗਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੱਲ ਉੱਤੇ ਸਥਿਰ ਰੱਖੇਗਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੀ ਜੀਵਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁਖਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ...ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਰੋਗੇ। ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਪਾਓਗੇ। ਕਈ ਵਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਰ ਕਣ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਦਰ ਦੇ ਬਰਤਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। {ਆਰ ਸੀ 294}

(8) ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਜਾਨਣਾ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਝੂਠ ਸੱਚ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:21)

ਜਿਹੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹੋਗੇ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:24)

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਓਨਾ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਅਤੇ ਬੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼, ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਅਤੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸੱਚ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਤਿਆਰ, ਪੱਕਾ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਜੋਂ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਾਤਕਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਗੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਆਦਮੀ ਕਿਉਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੇ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ... ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੰਬੰਧ ਇਸ ਪਿਆਰ ਜਿੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ. {ਆਰ ਐਚ, ਅਗਸਤ 28, 1879}

(9) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ?

ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੋੜਵੰਦ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਨਾ ਖਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:17-18)

ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪੇਸ਼ਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਸਵੈ-ਤਿਆਗ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਏਕਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰੀ ਦਿਲ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੇੜਲਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਦੇ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ।

(10) ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ "ਲੁਕਾ" ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਉੱਤੇ ਫਤੇਹ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਸੁਸੱਜਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰਾਂ। (ਜ਼ਬੂਰ 119:11)

ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 6:17 ਵੇਖੋ)। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਹੋਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਅਤੇ ਫਤੇਹਮੰਦਾਂ ਦੇ

ਮਹਿਮਾਮਈ ਇਨਾਮ ਤੱਕ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਵਿਜੇਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਨਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਪਰਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (ਮੱਤੀ 4: 1-11)। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਲਈ, ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 4: 4, 7, 10)। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਚੇਤੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਵਚਨ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(11) ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਾਂ?

ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਚੱਲਦਾ ਸੀ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਚੱਲੇ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:5-6)

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਮੁੱਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਦਾਤ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। “ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਨਾ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ।” 1 ਯੂਹੰਨਾ 3: 5, 6 | ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ, ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼, ਸਾਡੇ ਕਾਰਜ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਭਰਮਾਵੇ। ਜਿਹੜਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ।” 1 ਯੂਹੰਨਾ 3: 7 | ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਨਈ ਪਹਾੜ ਵਿਖੇ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪੱਲ ਪੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਨਾ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:6)

“ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।” ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ

ਲਹੂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ੍ਵੈ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਰੋਜ਼ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ: "ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕੀ ਦੇਵਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹਨ?" "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਾਂ?" ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਸੀਹੀ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੁਲਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਰੱਬੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ, ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਰਬੋਤਮ ਤਰਜੀਹ, ਪੂਰਨ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਪੂਰਨ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੇ ਸਾਡੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ, ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਵਜ਼ਹ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(13) ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ

ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਿਸ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

**ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੇ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ
ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਹ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ
1:6)**

ਇੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਵੀਨਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹੱਟੋ। ਸਾਨੂੰ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਝੁਕਣਾ ਅਤੇ ਰੋਣਾ ਪਏਗਾ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰ ਗਏ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗੇ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ; ਮਸੀਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਹੈ।” (1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 1) ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ, “ਪਿਤਾ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।” (ਯੂਹੰਨਾ 16:27) ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ

ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਧੇਰੇ ਜੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ; ਵਧੇਰੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੁੱਖੜਿਆਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਹੈ।

(14) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਅਦਬੁਤ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ??

ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:12-13)

ਕੋਲ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅਰਥ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਭਾਵ ਇੱਕ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਡਾ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਜ਼ੀਰ (ਦੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 1:12; 5:24)। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਮਿਹਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਵਸਾਉਣਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 2:20; ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 3:17; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 3:20).

ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੇਰੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ ਤਾਂਕਿ ਮੈਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਹਾਰਿਕ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨਮਰ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦਯਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਯਾ, ਅਸੀਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਨਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇਖਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ

ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ
ਉਸਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜਿਉਣ ਦੇਵੇ।
ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 14

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ

(1) ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ
ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੀਏ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਦਾ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ
ਉਸ ਅਨੰਦ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਤੁਛ ਜਾਣ ਕੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ
ਹੋਇਆ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:2)

ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਸਾਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਵਿੱਚ ਤਰੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਵ-ਉੱਤਮ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਨਿਮਰਤਾਪੂਰਵਕ ਤੈਬਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਹੀ ਸਥਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ-ਦਰਦ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦੀਨਤਾ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਜੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਠੱਠੇ, ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਝਿੜਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਜਦੋਂ ਝੂਠਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਤਲਾਂ ਲਈ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਅਨੰਤ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਕੀਤਿਆਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੀੜਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਤਖ਼ਤ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਭੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਏ ਹੋ, ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਵੱਲ ਵੇਖੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ

ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸੋਤੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ। ਆਉ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਜਿਹੀ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਆ ਰਹੀਆਂ ਕੁਝ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਬੁੜ-ਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਵੇਖੋ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਹੀ ਗੱਦੀ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਜਿਆ। ਸਾਡੀ ਖ਼ਾਤਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਉਹ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਮੀਰ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ, ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?

(2) ਯੂਹੰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਕੀ ਹੈ?

ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸੱਦੇ ਜਾਈਏ। ਇਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵੀ। ਸੰਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:1)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਬਾਬਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਲਾਂਬੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, “ਨਹੀਂ, ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਪਿਆਰੇ ਰਸੂਲ ਦੇ

ਸਮਾਨ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸੱਦੇ। ਜਾਈਏ! ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੁਆਕਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤੁਤਲਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚੁੱਪ ਹੋ ਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਉੱਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀਅਤ। ਮਸੀਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਮਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਝੁੱਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਲਈ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਸੇ ਸਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵੱਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਜ਼ਖਮ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਪਾਪ ਨੇ ਲਾਏ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(3) ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਕਦਮ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕੀਏ?

ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:16)

ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:16) ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਰ ਉਸ ਧੋਖੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੀਏ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸੋਚਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਚਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਤੂੰ ਉਹ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਉਲੰਗਣ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ। ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਿਆਦਾ ਨਮਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਇਹ ਸੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਮੰਨਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿ

ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ; ਜਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਹਾਂਪਾਪੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ("1

ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:15) ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬੇਦਾਗ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੁੱਹਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ।

(4) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਠੰਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਦਿਲ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮਾਸ ਦਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ। (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 36:26)

ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਪੱਥਰ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉੱਪਲਭਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਤੱਰ ਦੀਆਂ ਹੋਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਕਤਾਵਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਭਾਗੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਵੈਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾ ਨੈਤਿਕ ਰੋਗ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਵਰਗ ਦਾ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਦਾਨ, ਪਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕਲੋਤਾ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਗਵਾਚੇ ਹੋਇਆ ਨੂੰ ਛਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਬਿਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮਨ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਕੇਮਲ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜੋਖਿਮ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿਆ। ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਇੱਕ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦਾ ਦਬਾਅ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਬੋਝ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। “ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਸਲਾਹ ਕਰੀਏ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕਿਰਮਚ ਵਰਗੇ ਸੁਰਖ ਹੋਣ, ਉਹ ਬਰਫ਼ ਜਿਹੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲਾਲ ਸੂਹੇ ਹੋਣ, ਉਹ ਉੱਨ ਜਿਹੇ ਸਫ਼ੇਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

(5) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੋਜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 8:17)

ਮੈਨੂੰ ਛੇਤੀ ਭਾਲੋ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕੀ ਇੰਨੀ ਲਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਉੱਠ ਕੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਛੱਲ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸੱਚੀ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਲਗਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(6) ਭੇਟ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਬੁਲਾਹਟ ਅਤੇ ਮੈਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਾਰੇ ਹੋਮ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧਕੇ ਹੈ। (ਮਰਕੁਸ 12:33)

ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਂਦ, ਪਿਆਰ, ਜੀਵਨ, ਸ਼ਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ “ਪਿਆਰ” ਦਾ

ਮੱਤਲਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 13:10), ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਫਰ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:15; 15:9, 10)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਕਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ “ਬਿਵਸਥਾ” ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੱਕਸਦ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:3, 4) ਉਹ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:4-6)

ਉਹ ਜੋ ਅਨੰਤ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਬੱਲ, ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਭਾਵ ਕਿ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਵਿਕਾਸ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਹੋਂਦ, ਸਰੀਰ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(7) ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਦਬੁਤ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਪਿਆਰ

**ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ
ਕਰਾਂਗਾ?" (ਯੂਹੰਨਾ 14:21)**

ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸੋਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣੇ। ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦ੍ਰਿੜ, ਇੱਛੁਕ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਰੇਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਜੀਵਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਦੇ ਧਾਗਿਆਂ ਦੀ

ਤਰਾਂ ਚੱਲਣ ਦਿਓ। ਤਦ ਸਾਰੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਮਸੀਹੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦੇਣਗੇ। ਲਗਤਾਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਰਹੋ। ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆਰ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦਾ ਸਹੀ ਉਪਯੋਗ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਸੇ ਨਾਲ ਉੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਦਿਲ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਯਿਸੂ ਇਸ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(8) ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦ, ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਝੁਕਾਅ ਅਣ-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵੈਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬਦਲਾਵ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਕਰੇਗਾ?

ਇਹ ਉਹ ਨੇਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ

ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣਗੇ। (ਇਬਰਾਨੀ 8:10)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰੇ ਸੁਵਾਰਥ, ਦਿਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਮੰਡ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ, ਹਰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੁਭਾਵਿਕ ਦਿਲ ਇਸਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੀਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਐਥੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(9) ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰੀਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤਦ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸ ਕਾਰਾਂਗੇ?

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

**ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ ਤੁਸੀਂ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। (ਯੂਹੰਨਾ 15:10)**

ਸੱਚਾ ਧਰਮ {ਰਿਸ਼ਤੇ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ} ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤਾਲਮੇਲ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪਰਹੇਜ਼ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਮਨ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਭੇਡ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਉੱਚਤਮ ਜਾਂ ਦੀਨਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਉੱਨਤ ਕਰਨ, ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਨਸ਼ਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਸੋਤਾ ਖੇਲਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੋਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਚਦਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੱਟ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੇ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਾਪ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦੁਖ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਵੱਲ

ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਬੁੱਧ ਦੇ ਮਾਰਗ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਸਭ ਰਾਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਨ ਕਹਾਉਤਾਂ 3:17

(10) ਜਦਕਿ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ
ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ
ਕਰੇਗਾ?

*ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ
ਵੰਸ਼ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ
ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ
ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ
ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ। (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 30:6)*

ਦਿਲ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ
ਆਤਮਿਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ
ਨੂੰ ਕੇਮਲ ਬਣਾਉਣਾ।

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ
ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਾਸ਼
ਹੋ ਰਿਹਾ ਪਾਪੀ ਇਹ ਕਹੇਗਾ: “ਮੈਂ ਗੁਆਚਿਆਂ ਹੋਇਆ
ਪਾਪੀ ਹਾਂ; ਪਰ ਮਸੀਹ ਗਵਾਚੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ
ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ
ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ
ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। (ਮਰਕੁਸ 2:17)
ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਲਵਰੀ
ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ
ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਲਈ
ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ

ਲਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਮਾਫੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(11) ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਵਰਗੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਾਂਗੇ?

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
(1 ਯੂਹੰਨਾ 5:2)

ਜਦੋਂ ਸਦੀਵੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਵਰਗੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਡੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਕਰਮ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ "ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ" ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਜਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਜਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲਾਂ

ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਰਗੀ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(12) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਤਜ਼ਰਬਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਅਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ?

‘ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੀ ਕਾਕੀ ਵਰਗੀ ਜਾਣ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਤਖ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਖ ਲੈ।’
(ਕਹਾਉਤਾਂ 7:2-3)

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ – ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਨਹਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬੋਝ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜੀਵਨ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ

ਦਾ ਸਾਰ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ-ਕਿਉਂਕਿ ਸਹੀ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਖ਼ਾਸ ਮੰਗਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਿਰਣਾ ਲੈ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਵਾਂਗਡੋਰ ਮਨੁੱਖ ਸੰਭਾਲਣਗੇ।

ਸ੍ਰੈ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਆਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਆਪਣੀ ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿੱਚੋਲੇ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਹੈ।

(13) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੀਆਂ ਅਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਬਰਕਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?

‘ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤਰ ਧੋ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੱਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨਗਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ।’
(ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:14)

ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਆਉ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀਏ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ; “ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤਰ ਧੋ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੱਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨਗਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ। (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 22:14) ਫਿਰ ਜੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧੰਨ ਵਾਇਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਹ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਰਖਤ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਹੇ ਅਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਓ। (ਲੂਕਾ 13:27)

(14) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਗੀਤ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਕੀ ਹੋਣਗੇ?

ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਉਸਤਤ ਗਾਵਾਂਗਾ। (ਜ਼ਬੂਰ 7:17)

ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾਣਾ ਪਾਉਣਾ ਸਾਡੇ

ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ
 ਅਤੇ ਉੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ, ਜਾਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡੇ
 ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ
 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਭੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ
 ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ
 ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਭਰਭੂਰੀ ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ
 ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ
 ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ
 ਸ਼ਲਾਗਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ
 ਹਾਂ ਉਸਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ
 ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ
 ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ
 ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
 ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਦਿਲ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ
 ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ
 ਹਰੇਕ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ
 ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ
 ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
 ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਠਾਓ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ
 ਉਠਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ, ਉਸਦੀ
 ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੇ, ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਗੀਤ
 ਗਾਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਦਿਓ {ਯੂ
 ਐਲ 37}

*ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਧਨ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਅਨੰਦ
 ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ
 ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼*

ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਸਰਵ-ਉੱਤਮ ਬਣਾਉਣਾ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਪਸ਼ਟ
ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਬੁਤ ਤੱਥ
ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਆਰ ਦਰਸਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ
ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ
ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ
ਲਈ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦੇਵੇਗਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਠੰਡੇ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ
ਜਗਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਭਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਰੱਖ ਸਕਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਨ, ਬੱਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਨਾਲ
ਉਸਨੂੰ ਭਾਲਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ
ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਂਦ, ਪਿਆਰ, ਜੀਵਨ,
ਸ਼ਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ
ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਾਂ
ਜਿਹੜਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਜਿਸਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਿਰੰਤਰ
ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ
ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ
ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ
ਹੋਵੇਗੀ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ
ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ
ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ
ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲੇਗਾ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 15

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸਮੱਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ

(1) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰੂਹਾਨੀ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਰਾਂਗੇ?

ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:19)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ-ਉੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਪਿਆਰ- ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਉਪਹਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਕੋਈ ਉਤੇਜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਨਾਪਾਕ ਹਿਰਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ

ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।
“ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਰੱਬੀ ਕਿਰਪਾ
ਦੇ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਹੋਏ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੀ ਕਿਰਿਆ
ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ
ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਨੂੰ
ਮਨੋਹਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

**(2) ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਪਿਆਰ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ?**

***ਵੈਰ ਝਗੜੇ ਛੇੜਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਰਿਆਂ
ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 10:12)***

ਪਿਆਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ
ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਬੱਲ ਦੀ
ਤਾਕਤ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ; ਪਰ ਸ਼ੁੱਧ
ਪਿਆਰ ਦਾ ਉੱਤਮ ਮੁੱਲ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ
ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ
ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ
ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਫਲਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਨਾ ਹੀ
ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਸ
ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ

ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਸਵਰਗੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਇਸ ਪੈਦੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਗਹਿਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾ ਰੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵਰਗੀ-ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ, ਦਿਆਲਗੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਕੇਮਲ, ਸੱਚਾਈ, ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਲਈ ਭੁੱਖੇ ਹਨ। (ਐਮ ਐਸ 17, 1899)

(3) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੀਏ?

ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮਰੱਥਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦਾ ਆਤਮਾ

ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (2 ਤਿਮੋਥੀਅਸ ਨੂੰ 1:7)

ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਘਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਹੀ ਵਜਹ ਦੇ ਕਰਕੇ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਹਨੇਰ ਮੌਤ ਦੇ ਕਛਨ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਸੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ ਲਾਲਚਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣੀ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੀ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕਮਾਤਰ ਬਚਾਅ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵੈਰੀ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, ਪ੍ਰਾਣ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗਾ। “ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮਰੱਥਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦਾ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ”। 2 ਤਿਮੋਥੀਅਸ ਨੂੰ 1:7. ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ 2:14; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 8:29.

(4) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੜ੍ਹ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਣਗੇ?

ਬਹੁਤੇ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਹੜ੍ਹ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਬ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਤ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ। (ਸਰੇਸ਼ਟ ਗੀਤ 8:7)

ਪਿਆਰ ਕਾਰਜ ਦੇ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕਾਰਜ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਿਆਰ ਨਾ ਤੇ ਲਾਭ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨਾਮ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਹਰ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜਾ ਮਹਾਨ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਗਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਹਰ ਦੂਸਰਾ ਢੰਗ ਅਸਫਲ ਸਾਬਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ, ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਨੇਹ, ਅਤੇ ਇੱਛਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ

ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤੀ, ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬੁਰਾਈ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਦੀ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਮ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰੁੱਚੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਝੱਲੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਜ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਾ ਵੇਖ ਲਵੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਛਾਪ ਛੱਡੋ, ਅਤੇ ਦੀਨਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਨੇ ਰਹੋ।

(5) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਭਾਲਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵਧਾਵੇਗਾ?

ਹੁਣ ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਜਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ! (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 3:20)

ਦਿਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" (ਲੂਕਾ 6:38) ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਬਾਗ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਤਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦਾ ਇੱਕ ਖੂਹ ਅਤੇ ਲਬਾਨੇਨ ਤੋਂ ਵਗਦੀ ਹੋਈ ਨਦੀ ਹੈ। (ਸਰੇਸ਼ਟ ਗੀਤ 4:15) ਜਿਸ ਹਿਰਦੇ ਨੇ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਵਾਦ ਚੱਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਗਹਿਰੇ ਘੁੱਟਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਚੋਖਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਕਿ “ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ” ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ” ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ (5:9,10) ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਜਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ 3:20) ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਮਾਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹਰੇਕ ਅਨੁਯਾਈ ਨੂੰ ਤਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਵਾਸ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, “ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਓ” (ਅਫਸੀਆਂ 5:18), ਅਤੇ ਇਹ ਆਗਿਆ ਵੀ ਇਸਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਵੱਸਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ 1:19; 2:10)

(6) ਜਦੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਉਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹੜਾ ਵਾਅਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਹੈ ਸੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ,

ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:14-15)

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਿਆਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਸੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਰਨ ਵਾਲੀ ਇਹ ਮੁੱਕਤੀਦਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹਰ ਦੂਸਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਬਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇਗੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪੂਰਨ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਉਸਤੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਲਿੱਖਿਆ, “ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਿੱਧ ਪਿਆਰ ਡਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਹੈ ਸੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ

ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(7) ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੱਕ ਵਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਗਵਾਹੀ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੇ ਮੈਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ' (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 2:20)

ਦਿਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੈ ਨੂੰ ਸੂਲੀ ਉੱਤੇ ਚੜਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਖ਼ੁਦੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡੇਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਖ਼ੁਦ ਹੀ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਲਸਾ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਦਿਲ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਖ਼ੁਦ ਦੇ ਲਈ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਿਤ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੇ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦੇਣਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ, ਅਸੀਂ

ਕਿਤੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਪਯੋਗੀ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਕਰਾਂਗੇ (ਪੱਤਰ 97, 1898).

ਸੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਲਾਪ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਰਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਹਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਕੇ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(8) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇ ਲਈ ਮਾਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕੀਏ?

ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੇ ਮੈਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 2:20)

ਪਿਆਰ ਭਗਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਤੱਕ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦਿਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪਰਿਪੂਰਨਤਾ ਤੱਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ

ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦੀ ਖੁਆਇਸ਼ ਅੰਦਰੋਂ ਵਹਿ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਧੁੱਪ ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ
ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

(9) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲ
ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਫਲ
ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ
ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਾਂਗੇ?

*‘ਪਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਇਹ ਹੈ - ਪਿਆਰ, ਅਨੰਦ,
ਸ਼ਾਂਤੀ, ਧੀਰਜ, ਦਿਆਲਗੀ, ਭਲਿਆਈ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ,
ਨਰਮਾਈ, ਸੰਜਮ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਕੋਈ ਬਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।’ (ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ 5:22-23)*

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਸਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖੋ,
ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਹੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਹੋਰ ਰਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ
ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਰਾਹ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ
ਜੀਵਨ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ
ਬਲਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੋ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚੱਲਿਆ
ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ
ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਵੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਕੰਮ
ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ
ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਤੋਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ
ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ
ਘੱਟ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਵੱਧ
ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ

ਚੋਖੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਿਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਜਦ ਪਿਆਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ-ਜਿਹੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਗੀਆਂ?

ਗੱਲ ਕਾਹਦੀ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਵੋ, ਆਪੇ ਵਿੱਚ ਦਰਦੀ ਬਣੋ, ਭਰੱਪਣ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰੱਖੋ, ਤਰਸਵਾਨ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਹਲੀਮ ਹੋਵੋ (1 ਪਤਰਸ 3:8)

ਮਸੀਹ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੁੱਕਤੀਦਾਤਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਜਤਾਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, “ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ!”

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਲਈ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਨਤੀਜੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਦੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੁੱਖੀ ਅਤੇ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਭਵਹੀਣ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਰੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਨੰਦ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ,

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕੰਮ ਬੇ-ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

(11) ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕੀਏ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਡਮੁੱਲੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਵਾਅਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਜੋ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋ ਜਾਓ।' (2 ਪਤਰਸ 1:4)

ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ...ਜੇਕਰ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਿਤ ਸੀਮਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਨੰਤ ਦੇ ਵੱਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਦੀਪਕ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬੰਧ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਪਿਆਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਪਿਆਰ ਜਿੰਨਾਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਉੱਚਾ, ਵਧੇਰੇ ਨਿਰੰਤਰ, ਵਧੇਰੇ ਨਮਰ, ਵਧੇਰੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਹੈ, ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਕੋਮਲਤਾ, ਮਸੀਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਗੱਲਵੱਕੜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਰਿਆਦਾ ਮਸੀਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਦੇ ਆਦਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਂਗਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗਾ, ਦਿਆਲੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸੁਖਦ
ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ,
ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਗੰਧ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ
ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ
ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਰਕਤ ਹੈ ਬਲਕਿ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ
ਲਈ ਵੀ ਬਰਕਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੀ
ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਸਵਰਗੀ
ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਮੋਲ ਗੁਣ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਗਹਿਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ
ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ
ਲਈ ਇੱਕ ਨਾ ਰੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਹਿ ਰਿਹਾ
ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵਰਗੀ-ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆਰ ਹਿਰਦੇ
ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ
ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧਾਂ
ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ
ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ
ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ
ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ, ਦਿਆਲਗੀ ਦੇ
ਕੰਮ ਕਰਨ, ਕੇਮਲ, ਸੱਚਾਈ, ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਸ਼ਬਦ
ਬੋਲਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ
ਕਰੇਗਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਲਈ ਭੁੱਖੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕੀ ਧੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਬੱਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੱਟ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,
ਪਰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਚੰਗਾ ਹੀ ਜੋ
ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ
ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕੀ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ
ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉੱਥੇ ਹੀ
ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਾ
ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਲ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕੀ ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਉੱਚ
ਰਾਜ ਕਰੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ
ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ
ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲਈ
ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ
ਡੁੱਬ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫੁੱਟ
ਨਿਕਲੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ
ਹੱਥ ਨੂੰ ਫੜੇ ਰਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਹੋ
ਰਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਪਹੁੰਚ ਸਕਾਂ।
ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 16

ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਕਿ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ

(1) ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲ ਅਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸੱਦੇ ਗਏ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲੋ। (1 ਪਤਰਸ 2:21)

ਸੁਆਮੀ ਯਿਸੂ ਗਰੀਬ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਨੰਤ ਧਨ ਹੋ ਸਕੇ; ਉਹ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੀਵਨ, ਅਮਰ ਜੀਵਨ ਹੋ ਸਕੇ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸੁਧਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਡਾ ਜੋਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਗਹਿਰਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲ ਅਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਕਾਰਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਸਧਾਰਨ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਧਵਾਨ, ਚੰਗੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਧਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਰਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਬਚਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਰੂਹ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਹਰੇਕ ਕਰਮੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। {ਆਰ ਐਚ, ਜੂਨ 10, 1880}

(2) ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ

ਹਾਂ। (ਯੂਹੰਨਾ 13:34)

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣੀ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਜੋ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਚਿਆ ਸੀ। “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ; ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।” (ਯੂਹੰਨਾ 13:34) ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਯਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਿਆ: “ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇਈਏ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਨਈ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੇ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ

ਉਸਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਉਕਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ।

ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮ-ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਹਰੇਕ ਕਾਰਜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਉਪਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨਿਕਟਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਹੜਾ ਧਨਵਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਹੋ ਸਕੀਏ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਦਾਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਪ ਸਾਬਿਤ ਹੋਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੇ ਸਾਥੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਉਸਦੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਬੂਤ ਦੇਵੇਗਾ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਨਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ।" (ਯੂਹੰਨਾ 13:35)

ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਕਾਰਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਿਕ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ

ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਹਿਰੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।
ਇਹ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ
ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਿਆਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਯਿਸੂ
ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਇਹ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ
ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ, “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ
ਪਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕਜੁੱਟਦਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਬੱਲ
ਨਾਲ ਜਾਂ, ਸਵਾਰਥ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ
ਨਾਲ ਇੱਕਜੁੱਟਦਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਏਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ
ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।
ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਆਤਮਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ
ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਰਥ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ
ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕੰਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ
ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ
ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ
ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ
ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਦੇਸ਼,
ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ
ਤਿਆਰ ਹਨ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ

ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾਂ ਦੇਈਏ। {ਟੀ ਐਮ ਕੇ 153}

(4) ਜਦ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਉੱਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪਾਵਾਂਗੇ?

ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਨਣ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਚਮਕੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ, ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। (ਮੱਤੀ 5:16)

ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਚਮਕਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰ ਦਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਉਤਪਾਦਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਵਉੱਤਮ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਦੁੱਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਣ, ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਨਮੋਹਕ ਸੁਗੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ,

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉਹ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਲੂਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਹਨ, ਪਰ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਨਹੀਂ। {ਐਮ ਵਾਏ ਪੀ 363}

(5) ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਲਿਆਈ ਅਤੇ ਦਯਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ?

'ਸਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡਿਆਂ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਾਸ ਰੂਪੀ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈ।' (2 ਕੁਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 3:2-3)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਅਤੇ ਦਯਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੇਮਲ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ

ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਸਿੱਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਯੂਹੰਨਾ 17: 18, 23) ਸੰਤ ਪੌਲੁਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ 'ਸਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡਿਆਂ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।' 2 ਕੁਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ 3:3, 2.

ਆਪਣੀ ਹਰੇਕ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰੀ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ, ਪਿੰਡ, ਗਲੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਵੇ।

(6) ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਹਾਲਾਤ ਹੈ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

**ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਅਮਲ ਸਹਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ' (ਯਾਕੂਬ
2:17)**

ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ
ਧੋਖਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਸਦੀਪਕ
ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ
ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਭੂਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਆਸ
ਪਾਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਮੁੱਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ।
ਪਿਆਰਗੀਣ ਮਸੀਹੀ ਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;
ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ," ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ
ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ
ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ
ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੋ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਨਹੀਂ ਹੈ।

“ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਕਰੋ।” ਇਹ ਉਹ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ
ਵਾਪਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

**(7) ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ
ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਦੀ
ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹੜੇ ਦੋ
ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਗਾ?**

**ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ
ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਤੇਰੇ
ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰੇਗਾ,
ਉਹ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ
ਮਗਨ ਹੋਵੇਗਾ।” (ਸਫ਼ਨਯਾਹ 3:17)**

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਸੰਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ
ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ
ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ
ਲਗੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਲੁੱਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।

ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਅਤੇ
ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਗਾਇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਵੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੁਦ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਗਾਇਣ ਦੇ ਨਾਲ
ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

**(8) ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਪੁੱਛਿਆ
ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ
ਲੈਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਧੋਖਾ ਹੈ
ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ**

ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੋੜਵੰਦ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਨਾ ਖਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:17)

ਸੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਕੇਮਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਲਾਪ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ-ਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਹਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁੜ ਕੇ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ – ਉਹ ਹਨ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ, ਉਸਦਾ ਧੀਰਜ, ਉਸਦਾ ਨਿਸ਼ਵਾਰਥ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਲਿਆਈ। ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਵਾਚੇ ਹੋਇਆ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮਿਸਾਲ, ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ

**ਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖੋ
ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ।'
(ਮੱਤੀ 28:19-20)**

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਸੀਮ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਾਪਮਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਰੂਪ ਵਟਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਛੂ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਜੋ ਗਵਾਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਪ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਭਾਵ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਬਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਕਦਰਾ, ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਫ਼ਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਿੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ,” ਅਤੇ ਉਹ ਸ੍ਵੈ-ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਸ੍ਵੈ-ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਕਸ਼-ਏ-ਕਦਮਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਖ਼ੁਦ ਦੇ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਲਾਲਚਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ, ਅਰਾਮ ਨੂੰ ਘਿਰਣਾ ਕੀਤੀ, ਸਵਾਰਥੀਪਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਗੁਵਾਚ ਚੁੱਕੇ ਸੀ ਨੂੰ ਭਾਲ ਅਤੇ ਬਚਾ ਸਕੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਅਤੇ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੁਵਾਚੇ ਹੋਇਆ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ

ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਵਿਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਜਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਸਕੀਏ?

ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਚੱਲਦਾ ਸੀ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਚੱਲੇ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:6)

ਮਸੀਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਰਾਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਾਰੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨੇ-ਸ਼ੌਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਮਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਾਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸ੍ਵੈ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਵੱਲ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਸਕੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰੋ। “ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ

ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ
ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ
ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ।” ਇਸ
ਤਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੂਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ
ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਧਨ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ
ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ।

*ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ
ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ
ਗਰੀਬ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਨੰਤ ਧਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰ ਸਕਾਂ; ਉਹ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਪਾ ਸਕਾਂ;
ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਮੁੱਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ
ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ, ਉਤਸ਼ਾਹ,
ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮੈਕਾ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ
ਦੇ ਸਕੇ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹਨ ਉਹਨਾਂ
ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ
ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਪਿਆਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ
ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦਿਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਲਿੱਖਿਆ
ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ
ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ

ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਦ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਿਸਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ
ਇਹ ਮੇਰੀ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਪਿਆਰ ਕਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼
ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ
ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ

ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ
ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ
ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਮਰਪਿਤ
ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਬਣ ਜਾਵਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ

ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ 17

ਪਿਆਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ

(1) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਦਾਨ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ?

ਪਰ ਉਹ ਮਨ ਦੀ ਗੁਪਤ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਕੇਮਲ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 3:4)

ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਪੇਸ਼ਾਕ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਸਜਾਵਟ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ

ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਹੈ। (1 ਪਤਰਸ 3:4)

ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਾਨ, ਇੱਕ ਨਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸਾਡਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੰਗਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਨਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚੇਲੇਪਨ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਰਮ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਿੰਗਾਰ ਪਹਿਨਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਮੁੱਲ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਰਤਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(2) ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:18)

ਰਸੂਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ ਆਓ ਅਸੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਬਲਕਿ ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਤਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦੀ ਚਾਹਤ ਲਗਾਤਾਰ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ

ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਇਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੁਵਾਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ ਉੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ—ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਦਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪਿਆਰ ਕੋਈ ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਤੱਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਿਰਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਪਣ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ”। ਰੱਬੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੀ ਕਰਮ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਹ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੰਝੇਇਆ ਹੋਇਆ ਇਹ ਪਿਆਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਅੱਠ ਵਿਹਾਰਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

(3) ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਅੱਠ ਵਿਹਾਰਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

‘ਜਿਹੜਾ ਵਰਤ ਮੈਂ ਚੁਣਿਆ ਕੀ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਨਿਆਂ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਅਨੁਰ ਦੇ ਜੁਲੇ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੋ? ਕੁਚਲੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਓ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜੁਲੇ ਨੂੰ ਭੰਨ ਸੁੱਟੋ? ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਬੇ-ਘਰੇ ਭਟਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਓ? ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੰਗੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਜੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਲੁਕਾਓ? ’ (ਯਸਾਯਾਹ 58:6-7)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮ-ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਮੇ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰਿਕ ਉਪਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਨਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਗਰੀਬਾਂ, ਦੁੱਖੀਆਂ, ਮੰਦਭਾਗਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।

(4) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਭੂਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

**ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਗੁਣ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੇ?**

***ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਵੋ,
ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਰੱਖੋ, ਇੱਕ ਚਿੱਤ, ਇੱਕ ਮੱਤ
ਹੋਵੋ। (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ 2:2)***

ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨ
ਦੇਵੇ। ਮਿਲ ਕੇ ਚੱਲੋ, ਮਿਲ ਕੇ ਚੱਲੋ ਮਿਲ ਦੇ ਚੱਲਣ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਮੱਤਭੇਦ ਅਤੇ ਫੁੱਟ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਵਰਗ ਤੋਂ
ਮੈਨੂੰ ਕਹੇ ਗਏ ਹਨ...ਹਰ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਦੇ
ਲਈ ਉੱਤਰ ਦੀ ਤਾਂਗ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਰਹੇ। “ਉਹ ਇੱਕ ਜੁੱਟ
ਹੋ ਕੇ ਰਹਿਣ। ਜਿਵੇਂ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ
ਵਿੱਚ। ਵਾਹ ਕੈਸੀ ਏਕਤਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,
“ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ
ਜਾਨਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ।”

**(5) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ
ਕਰਾਂਗੇ?**

***‘ਪਿਆਰ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਹੋਵੇ, ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਨਫਰਤ
ਕਰੇ, ਭਲਿਆਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ। ਭਾਈਚਾਰੇ
ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪਿਆਰ
ਰੱਖੋ, ਆਦਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝੋ। ’ (ਰੋਮੀਆਂ
ਨੂੰ 12:9-10)***

ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਅਜਮਾਏ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ। ਜੇ ਲਗਾਵ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਸਹਣਸ਼ੀਲਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਰਸਾਈ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦਰਸਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। (ਯੂਹੰਨਾ 13:34) ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਉਹ ਯੋਗ ਹਨ? ਬਲਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?”

ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੁਕਾਈ ਗਏ ਸਦੀਪਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਰ ਸੰਸਾਰਿਕ ਬਰਕਤ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਐਡੀ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣਾ ਪਿਆ, ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬਲਕਿ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਨੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਕਰਮੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਵਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿੰਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। “ਇਹ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ ਉਹ ਤੈਨੂੰ, ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। {ਯੂਹੰਨਾ 17:3} ਜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ

ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਵਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ।

(6) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੇਲਾਪਣ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ।” (ਯੂਹੰਨਾ 13:35)

ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਲੀ ਇੱਕਜੁੱਟਤਾ ਜੀਵਿਤ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਟਲਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਦੀ ਤਰਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕਜੁੱਟਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੱਚੇ ਬੱਚੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਣਗੇ। ਉਹ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਦੱਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਸੜੋਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ, ਭਾਵ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਦੱਸ ਹੋਣਾ, ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੁੱਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਹਨ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਮੰਨਿਆਂ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਰਾਂ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਜਿਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ੍ਵੈ-ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਵਡੱਪਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਲੋਕ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ।

(7) ਇਸਦੀ ਤੁੱਲਣਾ ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ?

ਟਿਕਾਣੇ ਸਿਰ ਆਖੇ ਹੋਏ ਬਚਨ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਟੇਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੇਬਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 25:11)

ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਂਗਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗਾ, ਦਿਆਲੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸੁਖਦ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਗੰਧ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਰਕਤ ਹੈ ਬਲਕਿ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ

ਲਈ ਵੀ ਬਰਕਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਸਵਰਗੀ ਉੱਤਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਮੋਲ ਗੁਣ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਗਹਿਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾ ਰੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵਰਗੀ-ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ, ਦਿਆਲਗੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਕੋਮਲ, ਸੱਚਾਈ, ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਲਈ ਭੁੱਖੇ ਹਨ।

(8) ਇਹਨਾਂ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ 16 ਵਿਹਵਾਰਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ?

ਪਿਆਰ ਧੀਰਜਵਾਨ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਖੁਣਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਿਆਰ ਫੁੱਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਿਆਰ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੁਚੱਜਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਆਪ

ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ, ਚਿੜਦਾ ਨਹੀਂ, ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।
ਉਹ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਸਚਿਆਈ
ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਝੱਲ ਲੈਂਦਾ, ਸਭਨਾਂ
ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ, ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਆਸ
ਰੱਖਦਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ। ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਟਲਦਾ
ਨਹੀਂ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਹੋਣ ਉਹ ਮੁੱਕ ਜਾਣਗੇ,
ਭਾਵੇਂ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਣ ਉਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ
ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਉਹ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ' (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ
13:4-8)

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਬਾਹ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ
ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਅੰਦਰੋਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦ
ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ
ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸੁਭਾਅ
ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਪੌਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ
ਇਹ ਫਲਦਾ-ਫੁਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਪੌਦੇ ਨੂੰ ਕੇਮਲਤਾ ਦੇ
ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਅਭਿਆਸ) ਤਾਂ
ਫਿਰ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਫਲਦਾਇਕ
ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ
ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਜਿਹਾ ਸੁਭਾਅ ਸੁਵਾਰਥੀ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਦਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨ
ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼
ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ
ਅਤੇ ਲਾਲਚਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ
ਸੋਨਾ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਨਿਉਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਧੀਰਜਵਾਨ, ਨਮਰ, ਖੁਲਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਪਾਠ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਘੜਨ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਰਭੂਰ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤਾਤ, ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਜੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਿਓ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ, ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸਭ ਤੋਂ ਨਫਰਤੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਕੇਮਲਤਾ, ਸਾਡੇ ਦਯਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਸਬਰ ਨੂੰ ਅਜਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(9) ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ?

ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੋੜਵੰਦ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਨਾ ਖਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:17)

ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਭੂਰ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦਯਾ ਝਲਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ, ਨਮਰਤਾ, ਸੱਚਿਆਈ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਐਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਨਾ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਦੀ ਤੁੱਲਣਾ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਮਹਾਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਤੁੱਛ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, “ਹੇ ਉਸ ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਦੇ ਧਨ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਤਰੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਕੇਮਲ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਵੈ-ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਨਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ, ਅਤੇ ਬਿਨ ਪਰਵਾਹ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।

(10) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧਪਣ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਪਿਆਰ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਨੇਂ ਮਨੇਂ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪਿਆਰ ਰੱਖੋ। (1 ਪਤਰਸ 1:22)

ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੱਚ ਦਾ ਖ਼ਮੀਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਮਨੁੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦੱਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਖ਼ਮੀਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਲਾਲਸਾ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸੱਚ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆਰ ਸਵਾਰਥੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਲਾਗਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਹਿਰਦਾ ਹੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ, ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖ਼ੁਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਲਈ ਲਈ ਸੰਗਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ

ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਮਿਲਖ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਸ਼ਬਦ, ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲ ਦੇ ਸਬੱਬ ਨਮਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਰੂਪ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੱਚ ਲਿੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਨਿੱਤ ਦੀ ਨਮਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਹਾਰਿਕ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜੀ ਬਰਕਤ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?

ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਬੇ-ਘਰੇ ਭਟਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਓ? ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੰਗੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਜੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਲੁਕਾਓ? ਫੇਰ ਤੇਰਾ ਚਾਨਣ ਸਵੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਫੁੱਟ ਨਿੱਕਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਛੇਤੀ ਪਰਗਟ

**ਹੋਵੇਗੀ। ਤੇਰਾ ਧਰਮ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਚੱਲੇਗਾ,
ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਰਾਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। '**
(Isaiah 58:7-8)

ਜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕੀ ਆਨੰਦਮਈ
ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨ ਨੂੰ
ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਕਰਮ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ
ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ: ਉਹ
ਰੋਮਾਂਚਕ ਮਨੋਰਜਨ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਦੌਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਗੇ, ਹੱਸਣਗੇ, ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ
ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਮਹਾਨ
ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਗਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੱਦੋ-
ਜਹਿਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ
ਪਰ ਥੋੜਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਚਿਤ ਮਿਹਨਤ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ
ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਿਤ ਉਪਯੋਗ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲਵੇਗਾ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਹਲਕਾ
ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੱਥ, ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਮਿਹਨਤ
ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ।...ਮਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਅਤੇ
ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨਾਥਾਂ
ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁੱਧ ਲੈਣੀ
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬੇਦਾਗ ਰੱਖਣਾ।
(ਯਾਕੂਬ 1:27)।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ “ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ
ਆਤਮਾ” ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।
ਇਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ
ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ
ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਉੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ
ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ ਦਾ ਦਾਨ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ
ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰੇ, ਮੇਰੀਆਂ
ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇ, ਮੇਰੀਆਂ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ
ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ
ਮੇਰੀਆਂ ਚਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਰੇ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ
ਉਸ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਚੇਲਾ
ਹਾਂ ਤਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ
ਚੋਣ ਕਰਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਦਾ ਖਮੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਾਂ ਤਾਂਕਿ
ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇ, ਮੇਰੇ
ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾ
ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਬਣ ਸਕਾਂ ਤਾਂਕਿ
ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਾਠ 18

ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ

(1) ਕਿਹੜੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ
ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼
ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

‘ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ
ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ’ (ਮੱਤੀ 5:44)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ, ਸਾਡੀ ਕੋਮਲਤਾ, ਸਾਡੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਸਬਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਾਰ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ; ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਉਸੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਏਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਠੋਰ, ਜਿੱਦੀ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਸੁਭਾਅ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੇਵਲ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਇਆ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਡਿੱਗਦੇ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਓ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ਉਦੋਂ ਕੀ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ? ਉਹ, ਅਣਚਾਹੇ, ਵਰਗਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।

ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਕੁਝ ਪਾਤਰਾਂ ਦਾ ਵਰਤਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਦਾ ਆਖਰੀ ਧਾਗਾ ਤੋੜ ਦੇਵੋਗੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜੋਗੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ? ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੋ ਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ

ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਪਿਆਰ ਭਰੇ, ਹਮਦਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਤਰਸ ਵਾਲੇ ਦਿਲ ਦੇ, ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਓਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਓਗੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਕੀ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਕਸਰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ? ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਦੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੈਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਤਿੰਨ ਖਾਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ?

‘ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ’ (ਮੱਤੀ 5:44)

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।" ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ

ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, “ਇਹ ਸਖਤ ਹੁਕਮ ਹੈ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ” ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਝੁਕਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਭਲਾ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਅਤੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸਕੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੂਰਜ ਬੁਰਿਆਈ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ” ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਇਕ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਂ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਿਸਾਲ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਗਏ ਕਈ ਹੋਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

(3) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ-ਪੀਣ ਦੇ ਕੇ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਚੰਗੇ ਵਾਪਸੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਪਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਵੈਰੀ ਭੁੱਖਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਖੁਆ, ਜੇ ਤਿਹਾਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਰ

**ਕੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਅੰਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਫੇਰ
ਲਾਵੇਂਗਾ ' (ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ 12:20)**

ਨਿਰਣਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸੰਗਤ, ਗੈਰਜਿੰਮੇਵਾਰ, ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ, ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੜਕਾਹਟ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਦੁਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦੀ ਅਤੇ ਬੇਧਿਆਨੀ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੇ। ਪਰ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਵਿਰਾਟ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਇਕਾਂਗੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਕਪਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।

(4) ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ?

'ਉਹ ਗਾਲੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਗਾਲੀ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਖ ਪਾ ਕੇ ਦਬਕਾ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਜਥਾਰਥ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ' (ਪਤਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 2:23)

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੇਟੀ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੰਘੂੜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਬਰ ਤੱਕ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ।

ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗਲ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਲ ਕਟਵਾਏ ਹਨ: ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਥੁੱਕਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੁਕਿਆ।" "ਉਹ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ: ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭੇਡਾਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਭੇਡ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਬੇਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ।" ਯਸਾਯਾਹ 50: 6।

(5) ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਂ।

'ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੋ। ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਉਧਾਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਤ

**ਮਹਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਨਾਸ਼ਕਰਿਆਂ ਅਤੇ
ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੈ ' (ਲੂਕਾ 6:35)**

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ
ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ
ਜਨਮ, ਨਾ ਕੌਮੀਅਤ, ਨਾ ਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਨਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ
ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ
ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ; ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਜੋ ਸਾਰੀ
ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਪੀ ਵੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ
ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦਿਆਲਗੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ; ਉਹ
ਨਫ਼ਰਤ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਿਆਰ
ਲਈ ਪਿਆਰ ਵੀ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਰੱਬ ਦਾ
ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਨਫ਼ਰਤ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਣਕਿਆਈਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ,
ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚੰਗੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰਨਾ,
ਸਵਰਗ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀਅਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ
ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉੱਚ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

**(6) ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਈਰਖਾ, ਸੁਆਰਥ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ
ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ
ਵਿਚ ਏਕਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ?**

**'ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਥੜੇਬਾਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ
ਘਮਸਾਣ ਅਤੇ ਹਰ ਭਾਂਤ ਦਾ ਮੰਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ '
(ਯਾਕੂਬ 3:16)**

ਸੁਆਰਥ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਉਸ ਸੁੱਧ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ
ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਵਿਚ

ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਤ ਸੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਨੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬੱਝੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਆਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਲਈ ਈਸਾਈ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ, ਵਧੇਰੇ ਨਿਰੰਤਰ, ਵਧੇਰੇ ਸੁਹਿਰਦ, ਵਧੇਰੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਕੇਮਲਤਾ, ਮਸੀਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਜੋੜਦਿਆਂ, ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦਿਆਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਧਾਰਣ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ?

‘ਸੋ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਓਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਇਹੋ ਮਤਲਬ ਹੈ।। (ਮੱਤੀ 7:12)

"ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਓਵੇਂ ਕਰੋ।" ਧੰਨਵਾਦੀ ਨਤੀਜੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਰਸ ਦੇ ਫਲ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ। "ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਨਾਪ ਨਾਲ ਮਾਪਦੇ ਹੋ ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਪਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ।" ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਨੋਰਥ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਸਾਡੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ; ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ। ਜਿਸ ਮਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਪਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁੱਧ ਪਿਆਰ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਸਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਵੈ-ਮਾਣ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਸੁਆਰਥੀ ਦਿਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਨੋਰਥ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁਗੰਧ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਫਲ, ਨਿਰੋਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਬੇਵਕੂਫ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।

(8) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੇ ਰੱਬ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ?

'ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਿਹੀ ਜਿਹੀ ਦਾਤ ਮਿਲੀ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਹੁਰੰਗੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨੇਕ ਮੁਖਤਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿੱਤ ਹੈ' (ਪਤਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 4:10)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾਤ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸੇਗੀ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਦਾਤ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਰਸੂਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਜਿਵੇਂ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਾਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮੁਖਤਿਆਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ।" ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ: "ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦਿਓ।" ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਕੋਈ ਸੁਆਰਥੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਂਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਵੇਗਾ ਉਹ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ "ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਖੂਹ ਹੈ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਲਈ ਚੜਦੀ ਹੈ।" ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹਾਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਦੇਣ ਲਈ ਭਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਸਵਰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਿਆਂ ਕੰਮ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿਣਗੇ।

(9) ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ 5 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕੀ ਹਨ?

'ਗੱਲ ਕਾਹਦੀ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਵੋ, ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਦਰਦੀ ਬਣੋ, ਭਰਪੱਣ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ, ਤਰਸਵਾਨ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਹਲੀਮ ਹੋਵੋ' (ਪਤਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 3:8)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਉਸ ਦੇ ਹਰ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ: “ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਵੋ, ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖੋ, ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਤਰਸਯੋਗ ਬਣੋ, ਸੁਸ਼ੀਲ ਬਣੋ.” 1 ਪਤਰਸ 3: 8। ਹੁਣ ਜਦ ਤਕ ਗੈਡਲੀ-ਨੇਸ ਨੂੰ ਸਬਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰਕ ਦਿਆਲਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉਹ ਜਗਾਹ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਅਨਮੋਲ ਸਮਝੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਦਰ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦਿਆਲੂ, ਦੇਸਤਾਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਧਰਮ ਸੱਚੀ ਸਵਰਗੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਆਦਤ ਵਾਲੀ ਕੋਮਲਤਾ, ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਭਗਵਾਨਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰੇਗਾ, ਪੈੜੀ ਤੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇ। ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪੈੜੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਉਸਦੀ ਜਿੰਦਗੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਉਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਬਣੇ। ਰਹਿਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਗਰਮਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਕਠੋਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਖਸਤਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਧਰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਖਟਾਈ, ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲ ਗੁਣ ਹੈ। ਭਾਈਚਾਰਕ ਮਿਹਰ ਦੀ ਇਸ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਗੁਣ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

(10) ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

'ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਜਣਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਾਲ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਰੇਕ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇ ਧੜੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਅਥਵਾ ਫੋਕੇ ਘੁਮੰਡ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੇ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਜਾਣੇ ' (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ 2:3-4)

ਜੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਹਾਨਤਾ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਟੋਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ! ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਵੱਡੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਪਿਆਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਦੇਸਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੇਵੇ। ” ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਅਕਸਰ ਸੁਆਰਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨੇਕੀ ਦੇ ਕੰਮ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਪਹੁੰਚਣਗੇ ਅਤੇ ਕਸਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਗੇ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸਿਰਫ਼ “ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ” ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ

ਪ੍ਰਤੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਰਥੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਮੰਦਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੰਘੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆ ਗਿਆ।

(11) ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਸੀਸਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੰਜ ਤੋੜੇ, ਦੂਏ ਨੂੰ ਦੋ ਅਤੇ ਤੀਏ ਨੂੰ ਇੱਕ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਪਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ' (ਮੱਤੀ 25:15)

ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਬਚਤ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਕਸਾਉਣ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਰਹਿਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ: “ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹਨ?” ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਵਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪਾਵੇ। ” ਯੂਹੰਨਾ 3:16। ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਅਨੇਕੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਪਾਪੀ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਸਾਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮਰਿਆ।

ਉਸ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਭੇਟ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਾਬਲੀਅਤਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਧਨ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁੰਮ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਗੰਧਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ ਜਾਏ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਰਮਲ ਰਜਾ ਦੇਵੋ।

(12) ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨਗੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ?

'ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾਤਬਰ ਚਾਕਰ ਸ਼ਾਬਸ਼ੋ! ਤੂੰ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਮਾਤਬਰ ਨਿੱਕਲਿਆ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ' (ਮੱਤੀ 25:23)

ਪ੍ਰਭੂ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਕਾਰਣ, ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ

ਅਤੇ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਦੀ ਕਾਮੇ ਵਜੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਸਿਰਫ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦਾਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਤੋਹਫਾ, ਨਿਮਰ ਸੇਵਾ, ਦਿਮਾਗ਼ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੱਡੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਹੈ ਉਹ ਛੁਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਹੁਣ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਹਰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਟ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਕੋਮਲਤਾ, ਹਮਦਰਦੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ, ਪਾਪ ਦੀ ਸਰਾਪ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੈਨਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਏ। ਸ਼ਤਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਚਰਚ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਥੱਕ
ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ
ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹਮਦਰਦੀ,
ਤਰਸ, ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ
ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ
ਸੰਪਰਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਲਈ
ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਸਤਾਇਆ
ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਚੰਗੇ ਲਈ
ਪਿਆਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਾਫੀ ਦੀ ਉਸੇ
ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ
ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਵਿਖਾਇਆ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਿਵੇਂ ਅਰੰਭ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ
ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ
ਬਣਨ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਜੋ
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਕਤ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ
ਮੁਬਾਰਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ, "ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ
ਸੇਵਕ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼
ਕਰੋ." ਅਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਲਈ
ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾਵਾਂਗਾ!

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਾਠ 19

ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

(1) “ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ” ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ?

‘ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਠੇਕਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ’ (ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 2:10)

ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਿਰੰਤਰ ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੇ ਮਸੀਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਚਾਨਣ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਸੜਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰੇਗਾ (2 ਕੁਰਿੰ. 4: 6; ਅਫ਼. 5: 8)।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਚਮਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਇਕੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਉਸੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਚਾਨਣ ਤੋਂ ਭਟਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਿਆਰ ਹੈ (ਪਾਠ 4: 8), ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਲਕਾ ਹੈ (ਪਾਠ 1: 5), ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੋਸ਼ਨੀ।

ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ (ਆਇਤ 10)। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ, ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਨਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਜੇ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਕੀ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ?
***'ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਹਲਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ'* (ਪਤਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 4:8)**

ਉਹ ਪਿਆਰ ਜਿਹੜਾ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਹਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬੇਧਿਆਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਆਫੀਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਹੀ ਰਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦੂਸਰੇ ਦੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦ ਤਕ ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(3) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ, ਜਾਨ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਡੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ?

ਦੂਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 12:31)

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਧੋਖਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਡੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਨਮੋਲ ਰੂਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ,” ਅਤੇ “ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।” ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਉਹ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।” “ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਇਹ ਉਹ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣਾ ਹੈ।

(4) ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਸੀਸ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਲਿਆਵੇਗਾ?

‘ਪਰ ਜਿਹ ਨੇ ਪੂਰੀ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਗੰਧ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ ਸਗੋਂ ਕਰਮ ਦਾ ਕਰਤਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਹੋਵੇਗਾ’ (ਯਾਕੂਬ 1:25)

ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ। ਜਦ ਤੱਕ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ, ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਜੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਿਆਰ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਪੌਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਵਧ ਫੁੱਲਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਪੌਦੇ ਨੂੰ

ਕੇਮਲਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ (ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਅ ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਰਤਾਵੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਸੈਨਾ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਦੁਖੜੇ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਹ ਉਹ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਕੂਲ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੋਨੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਬਰ, ਨਿਮਰ, ਉਦਾਰ, ਨੇਕ ਬਣਨ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਕਸ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇਗਾ। ਪਰਤਾਵੇ ਆਉਣਗੇ, ਪਰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਦਸਤਕ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ, ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਸੀਮ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਮਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਰੋਵੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਓ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਇਹ

ਮਸੀਹ ਦਾ ਖਰੀਦਿਆ ਹੋਇਆ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਆਓ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਤਰ ਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰੇ। “ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਾਪ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਚੱਕੀ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇ।” ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲੋਂ ਜੀਣਾ ਨਾ ਚੰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਇਕ ਸਖਤ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਕਲਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ ਹੈ।

(5) ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਦਾਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ?

‘ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪੂਰਾ ਮੇਪ ਦੱਬ ਦੱਬ ਕੇ ਹਿਲਾ ਹਿਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਡੁਲ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਲੇ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਮੇਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਣਦੇ ਹੋ ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੁੜ ਮਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ’
(ਲੂਕਾ 6:38)

ਸਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੋਚਣੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਦਿਆਲਤਾ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ। “ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ।” ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਲ ਹੈ, ਜੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੂਹ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਂਗ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪਸੰਦ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਪਹਾੜੀ ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪਹਾੜੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਈ ਚੈਨਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੌ ਗੁਣਾ ਮੋੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇਣ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਕੰਡੇ ਘਾਹ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਹਰੇ ਹੈ, ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਦਰਿਆ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਗਰਮੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੰਗੀ ਅਤੇ ਭੂਰੇ ਪਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਇਕ ਲਾਈਨ ਨਦੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਦਾਨ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਾੜ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ

ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਵਜੋਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। {ਐਮਬੀ 81-82}

(6) ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੀ ਹੈ?

'ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਿਹੀ ਜਿਹੀ ਦਾਤ ਮਿਲੀ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਹੁਰੰਗੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨੇਕ ਮੁਖਤਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿੱਤ ਹੈ' (ਪਤਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 4:10)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾਤ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸੇਗੀ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਦਾਤ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਰਸੂਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਜਿਵੇਂ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਾਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮੁਖਤਿਆਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ: “ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦਿਓ।”

ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਕੋਈ ਸੁਆਰਥੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਂਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਵੇਗਾ ਉਹ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ “ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਖੂਹ ਹੈ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਲਈ ਚੜਦੀ ਹੈ।” ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ

ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹਾਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਵੈ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ, ਦੇਹਾਂ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ; ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਲਈ। ”

“ਜੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਚੱਲਤ ਧਨ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।”

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਚਰਚ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਤਿਆਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੀਵਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਚਰਚ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਮਜ਼ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਿਰ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਆਪ, ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਦਿਆਲਤਾ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਤ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਚੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਭਾਅ ਦੇ

ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਲਈ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਵਰਗ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ: “ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਹੋ।”

(7) ਕਦੇ, ਦਿਲੇਂ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ?

‘ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਦ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ’ (ਮੱਤੀ 25:40)

ਹਰ ਕੰਮ, ਨਿਆਂ, ਦਇਆ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਤਖਤ ਤੋਂ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਅਤੇ ਗਿਣਦਾ ਹੈ। “ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੋਣਗੇ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।” ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਜਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰੇਕ ਰਹਿਮਦਿਲ ਕਾਰਜ ਉਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਤੀਮ ਨਾਲ ਦੇਸਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(8) ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅਨਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ?

*'ਨੰਗਾ ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਨਾਇਆ ਮੈਂ ਰੋਗੀ ਸਾਂ
ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਖ਼ਬਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸਾਂ ਅਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਭੁੱਖਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਤਿਆਹਿਆ ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਇਆ, ਮੈਂ ਪਰਦੇਸੀ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ' (ਮੱਤੀ 25:35-36)*

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਸਸਤੇ ਫਲ ਹਨ ਜੋ ਅਕਸਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ, ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜੋ ਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਚੇ ਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੋਗ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖੋ, ਜਦੋਂ ਹੱਥ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਲਈ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਨਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗ ਦੇ ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਤ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੰਮ, ਨਿਆਂ, ਦਇਆ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਜ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਮਿੱਠੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਘੰਟੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਡਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਣਗੇ। ਦੂਤ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ

ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਅਵਸਰ
 ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ
 ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ
 ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖਰੇ
 ਗਰੀਬਾਂ, ਕੁਝ ਅਮੀਰ, ਕੁਝ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ
 ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦਾ
 ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ
 ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ
 ਜੋ ਸਾਡੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ,
 ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਸਕੀਏ।

(9) ਮਹਾਨ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਸੇਟੀ ਕੀ
 ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਰੱਬ ਨੂੰ
 ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਂ?

***‘ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ
 ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ’
 (ਯੂਹੰਨਾ 15:12)***

ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਧਰਤੀ
 ਧਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ,
 ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਿ ਮਹਿਮਾ
 ਦਾ ਰਾਜਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ
 ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, "ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ
 ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ"
 (ਯੂਹੰਨਾ 15:12); ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ
 ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਦ ਸਾਡੇ
 ਲਈ ਉਸਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ
 ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ; ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਹੈ। {ਡੀਏ
 641}

ਪ੍ਰਭੂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਕੇਮਲ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਿੰਦਾ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੋਗੇ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਤਾਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(10) ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਅਸੀਸਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?

'ਤਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣ ਆਖੇਗਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਲੋਕੋ ਆਓ! ਜਿਹੜਾ ਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਵੋ ' (ਮੱਤੀ 25:34)

ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਹਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨਗੇ, “ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ, ਵਾਰਸ ਬਣੋ. ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ” ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਧੀਆ ਭਾਸ਼ਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੌਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦਾਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ

ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. "ਮੈਂ ਭੁੱਖਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸ ਦਿੱਤਾ," ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ. "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ"

ਜਦੋਂ ਸਭ ਦੇ ਕੇਸ ਰੱਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੀਅ ਰਹੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਨੇਕ ਕੰਮਾਂ, ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਕੇਮਲਤਾ, ਸਵੈ-ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, "ਵਧੀਆ," "ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ. , ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਸ ਬਣੋ. "

**ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ
ਸੜਕ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਇੱਕ ਦਿਸਾਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ
ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ
ਯਾਤਰੀ ਵਜੋਂ ਆਇਆ।**

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਚਾਨਣ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ
ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚੈਨਲ ਵਜੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤਕ ਵਹਿਣ ਕਿ ਮੈਂ
ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਹਿਕਰਮੀ ਹੋ
ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿਆਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ
ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ
ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ
ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਚ ਵਗਦੀ ਇਕ ਤਾਕਤ
ਵਰਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ
ਅਭਿਆਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਇਕ ਵਧੀਆ
ਬਸੰਤ ਵਰਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਦਾਤਿਆਂ ਵੱਲ
ਵਾਪਸ ਪਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ
ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇੱਛਾ
ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

*ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ
ਮਿਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ, "ਚੰਗਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ
ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ."*

ਘੇਰਾ ਲਗਾਓ: ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ